

PRIVIND TAINA ȘI DEVENIND TAINA DESCOPERITĂ

Domnul să vă binecuvânteze în această dimineață sfântă. Mă bucur să fiu cu voi. În timp ce stăm în picioare, să luăm Bibliile și să deschidem la Efeseni 3, dar înainte de-a citi Scripturile, să ne rugăm.

Dragă Doamne Isuse, Îți mulțumim, Doamne, pentru privilegiul de a ne aduna din nou împreună și vrem să-l prețuim, Doamne, pentru că putem veni în locul acesta consacrat și închinat Ție, Doamne, să fim aici împreună unul cu altul, ca să ne putem închina împreună în unitate, armonie și dragostea lui Dumnezeu. Este un privilegiu să fii cu noi, Doamne. Te rugăm să ne hrănești, ca Stăpân al oilor, în timp ce ne adunăm aici. Tu știi că sora Kathy este acolo cu fratele Joe. Doamne, din ceea ce pot vedea doctorii, nu există nici o cale și nu există speranță, dar Tu ești nădejdea noastră, Doamne, Tu, Doamne, ești mai mult decât în stare să-l ridici, dacă acesta este planul Tău. Dar dacă îl chemi pe fratele nostru Joe, acasă, fă-l să plece în pace, Doamne. Eliberează-l de starea în care este acum, ridicându-l sau ducându-l Acasă. Doamne, Te rog să fii și cu sora Kathy și cu copiii lor, întărește-i, consolează-i și fii un Ajutor prezent în timp de necaz. Învăluie-o pe sora Kathy în dragostea Ta, să se trezească sub puterea Ta și să știe că în jurul ei are loc ceva supranatural.

Dumnezeule, în timp ce privim la Cuvântul Tău, stăm aici ca și copii ai Tăi, ca să ne hrănești din mâna Ta, Stăpâne, căci Tu ești marele Păstor, și Te rugăm să frângi Pâinea și să ne dai din mâna Ta, porțiunea de care avem nevoie în această zi. Doamne, deschide-ne ochii, ca să vedem mai clar ca niciodată și fie ca inimile noastre să fie deschise, Doamne. Trage-ne din lucrurile firești ale acestei vieți și du-ne mai sus, în realitățile spirituale care sunt în jurul nostru. Te iubim, Îți dăm întâietatea și Te chemăm să-Ți iei locul în slujbă, în Numele lui Isus Hristos. Amin. Puteți ocupa loc.

Efeseni capitolul 3, dar nu voi intra direct în temă, pentru că sunt unele lucruri pe care vreau să le spun. Pentru un titlu, aș vrea să vorbesc despre **Privind Taina și devenind Taina revelată**. Aș vrea să încep să citesc de aici din Efeseni 3.2. În dimineața aceasta voi pune acest fundament, aceste principii.

„(Dacă cel puțin ați auzit de isprăvnicia harului lui Dumnezeu, care mi-a fost dată față de voi.

Prin descoperire dumnezeiască am luat cunoștință de taina aceasta, despre care vă scrisei în puține cuvinte.

Citindu-le, vă puteți închipui priceperea pe care o am eu despre taina lui Hristos,

care n-a fost făcută cunoscută fiilor oamenilor în celelalte veacuri, în felul cum a fost descoperită acum sfinților apostoli și proroci ai lui Hristos, prin Duhul...”

Pavel spune aici că i s-a dat împuternicirea harului lui Dumnezeu să ne aducă Cuvântul (Amin), care este o Taină a lui Dumnezeu, iar această Taină este cunoscută în Hristos. Ea nu a fost cunoscută în epocile anterioare, dar acum a fost descoperită sfinților apostoli și profeți. Eu spun că noi trăim într-o zi ca ziua despre care vorbea apostolul Pavel, într-o zi în care taina lui Dumnezeu a fost împărțită (Amin), printr-un distribuitor ca Pavel. Pavel a fost un distribuitor al tainei, iar în zilele noastre a existat un profet, fratele Branham, care este un distribuitor al tainei. El a privit înapoi și i s-a dat revelația, taina Pечеților (Amin), revelația tainei lui Dumnezeu; el a putut să privească înapoi și să fie un distribuitor al tainei, iar prin îngăduința Lui Dumnezeu, ni s-a dat Cuvântul.

Perioada harului lui Dumnezeu și a Adevărului nu i s-a dat numai lui, nu i s-a dat lui Pavel pentru el însuși, ci Cuvântul și împărțirea tainei harului i-a fost dată pentru noi. Amin. Taina lui Hristos nu i s-a dat fratelui Branham pentru el însuși, ci i-a fost dată pentru noi. Astfel, acum știm care este împărțirea acestei taine deoarece este pentru noi și există un scop pentru care ne-a dat-o, iar în continuare aș vrea să vorbesc puțin despre aceasta. Noi am vorbit despre aceasta de multe ori și în diferite feluri, dar aș vrea să vorbim din nou, pentru că această taină nu este dezvăluită degeaba. Atunci când i s-a dat lui Pavel această împărțire a harului, i s-a dat taina care era în Hristos și cuprinsă în tot Vechiul Testament, dar fusese ratată. Apoi a venit Hristos, Dumnezeu manifestat în trup de carne, ca să plătească prețul răscumpărării, pentru ca aleșii Săi să poată pleca liberi, fără plată.

Când a primit acea distribuție, Pavel a coborât în Scripturi și a arătat exact care este acest lucru; despre ce vorbea Dumnezeu, aceasta fiind exact ceea ce vorbeau profeții. Amin. Pavel nu zidea pe intelect sau pe cunoștință astfel încât să existe o

acumulare de cunoștință, deoarece nu dorea doar cunoștință (Amin), ci descoperirea tainei, pentru că taina era aceea care avea să schimbe viața oamenilor.

Astfel, taina care ne-a fost dată în ziua noastră, nu este pentru a acumula cunoștințe, de dragul cunoașterii; nici ca să spunem că știm ce s-a întâmplat în grădina Eden, nici că știm despre dumnezeire mai mult decât orice altă biserică și decât restul. Creștinul știe care a fost scopul împărțirii tainei în această zi, știe că taina a venit la noi ca să ne schimbe trăirea, la fel ca în ziua lui Pavel. El a adus taina (Amin) și când taina a fost împărțită, când a fost dată, Adevărul a lovit Sămânța aleasă dintre neamuri, care fuseseră păgâni și prinși în orice fel de păcat. Dar când li s-a dat acea taină, în ei era Ceva care putea recunoaște acest lucru ca Adevăr și când cele două piese s-au unit, dispensarea tainei, Adevărul care fusese ascuns în epocile anterioare, S-a manifestat.

Ei erau blocați în idolatrie, în închinarea falsă sau orice altceva a fost, dar când a venit această revelație despre taina lui Hristos, în ce perioadă se află, privilegiul și oportunitatea care le-a fost dată, Ceva a prins Viața în ei și le-a schimbat întreaga viață. Nu i-a făcut un savant, ci i-a făcut fii. Au crezut că era numai pentru evrei, dar L-au găsit și oamenii care nu știau că sunt fii și Pavel afirmă că această perioadă era acum pentru neamuri. Misterul era că taina era și pentru neamuri și că el se ducea să cheme dintre neamuri un popor pentru Numele Său. El a chemat dintre neamuri un popor pentru Numele Său, ca să fie Mireasa Sa. În ziua aceea, ei au crezut că era doar pentru evrei, dar acum timpul harului venea la neamuri, astfel încât să poată chema un popor pentru Numele Său. Și când a venit Adevărul, ei nu au dat înapoi, ci au spus: „Acum vedem că este atât de clar.” Când au văzut, a fost mai mult decât „înțeleg ceva; mai am câteva cunoștințe, am un pic de Trivia (divinitate păgână -Artemis), cu care pot trece un test, sau pot impresiona pe cineva cu cunoștințele mele.” De fapt, descoperirea arăta cine erau ei, astfel că le-a schimbat comportamentul, atitudinea, de fapt, i-a înviat la Viață (Amin). Duhul a intrat în ei, a început să locuiască în ei și a schimbat totul despre ei. Acela era scopul Tainei.

Să mergem la 2 Corinteni, fiindcă vreau să pun acest fundament. 2 Corinteni 3.2. Voi petrece mai mult timp aici:

„Voi sunteți epistola noastră, scrisă în inimile noastre, cunoscută și citită de toți oamenii.

Voi sunteți arătați ca fiind epistola lui Hristos, scrisă de noi, ca slujitori ai Lui, nu cu cerneală, ci cu Duhul Dumnezeului celui viu; nu pe niște table de piatră, ci pe niște table care sunt inimi de carne..."

Vreau să fac aici o pauză și să vă fac atenți la aceasta, pentru că atunci când dispensarea harului a venit la apostolul Pavel, el nu s-a întors în urmă și nu a mers la alte table de piatră, la dispensația din cealaltă zi, care a avut un scop. Acum era o altă perioadă și el a dat Cuvântul lui Dumnezeu, la fel ca Moise, care a dat tot Cuvântul lui Dumnezeu. În perioada anterioară, Cuvântul era scris pe table de piatră, dar în această perioadă, Cuvântul nu trebuia scris pe table de piatră. Această taină, acest Cuvânt care iese de la Dumnezeu prin profetul Său, în ziua lui Pavel, nu va fi împărțit în același fel în care a fost împărțit în vremea lui Moise, pentru că lui Moise i s-au dat două table de piatră. În ziua lui Moise, El a spus să scrie o Carte de rânduieli; Moise a primit poruncile lui Dumnezeu și a scris o Carte de porunci și porunci, așa că a avut două table de piatră cu cele zece porunci. El a avut o Carte de rânduieli, iar acum vine apostolul Pavel și spune: „*Voi sunteți epistolele noastre scrise, nu pe table de piatră, ci pe niște table care sunt inimi de carne.*” Amin.

Acum nu trebuie să scriem un Nou Testament pe table, o altă Carte de rânduieli, ci a venit timpul ca, Cuvântul viu, să trăiască în tine. Pavel arată că aceasta este o schimbare față de perioada anterioară, așa că haideți să citim din nou:

„Voi sunteți epistola noastră, scrisă în inimile noastre, cunoscută și citită de toți oamenii.” Haideți să luăm versetul 1, ca să putem vedea mai bine:

„Începem noi iarăși să ne lăudăm singuri?” Cineva a pus sub semnul întrebării autoritatea și însărcinarea lui Pavel.

„Sau nu cumva avem trebuință, ca unii, de epistole de laudă către voi sau de la voi?” Vedeți, autoritatea lui Pavel era pusă într-un fel la îndoială, iar el spune: *„Avem noi nevoie de o scrisoare de laudă de la voi?”*

Voi sunteți epistola noastră, scrisă în inimile noastre, cunoscută și citită de toți oamenii.” Voi sunteți scrisoarea noastră de laudă, viața voastră în Evanghelie. Acea era acreditarea lui Pavel. Ei se uită la voi și spun că v-ați schimbat. Ați fost păgâni, v-ați închinat la idoli, adică la diavoli (Amin), dar acum voi sunteți dovada, voi sunteți epistola, voi sunteți laudele noastre, pentru că nu este vorba de o doctrină nouă, de un nou ordin bisericesc; nu este vorba de farisei pentru farisei

sau de saducheii pentru saducheii, ci totul este diferit. Pavel spune: „Eu nu caut o scrisoare de laudă, pentru că nu lucrez pentru nimeni. Eu lucrez pentru Dumnezeu (Amin), iar voi sunteți epistolele noastre, scrise pe inimile noastre.”

„Voi sunteți epistola noastră, scrisă în inimile noastre, cunoscută și citită de toți oamenii.” Și continuă:

„Voi sunteți arătați ca fiind epistola lui Hristos, scrisă de noi, ca slujitori ai Lui, nu cu cerneală, ci cu Duhul Dumnezeului celui viu; nu pe niște table de piatră, ci pe niște table care sunt inimi de carne.

Avem încrederea aceasta tare în Dumnezeu, prin Hristos.

Nu că noi, prin noi înșine, suntem în stare să gândim ceva ca venind de la noi. Destoinicia noastră, dimpotrivă, vine de la Dumnezeu,

care ne-a și făcut în stare să fim slujitori ai unui legământ nou, nu al slovei, ci al Duhului, căci slova omoară, dar Duhul dă viața.”

El spune același lucru: *„...ne-a și făcut în stare să fim slujitori ai unui legământ nou, nu al slovei...”* El nu ne întoarce la o carte de porunci, nu ne întoarce în Vechiul Testament pe care l-am avut, adică la Lege, când aveam o Carte de porunci, aveam table de piatră, am avut toate acestea, dar acum, în Noul Testament nu ne dă o altă Carte de porunci, litera. Noul Testament este Duhul, este Viața Cuvântului, nu numai Cuvântul scris, ci acum este Viața Cuvântului care este slujit, este o schimbare a perioadei, este o schimbare totală, este un fel de gândire total nou. Amin.

Cei crescuți ca evrei, care l-au cunoscut pe Dumnezeu, au fost duși la Sinai. El i-a eliberat din Egipt cu mână puternică și i-a dus de fapt la Sinai pentru a se logodi cu ei, ca să fie căsătoriți. Ei au acceptat condițiile logodnei, iar Dumnezeu urma să-i ia ca Mireasă, dar când a coborât să le vorbească pe munte, au fugit de El. Ei ar fi trebuit să rămână pe munte, dar au fugit departe de munte și i-au spus lui Moise: *„Să nu ne mai vorbească Dumnezeu, ca să nu murim. Vorbește-ne tu și te vom asculta!”* Ei chemau pe cineva să meargă, dar nu aceasta voia Dumnezeu, ci El voia o relație personală. Dar ei au spus: *„Du-te tu, și orice îți va spune El, vom face”*, iar fratele Branham a spus că acolo au făcut greșeala fatală (Amin), pentru că au vrut o Lege, au vrut ceva ce puteau face ei.

Dumnezeu a avut un legământ al harului, și Avraam era sub legământul harului, nu sub legământul Legii. Adam a fost sub un legământ al Legii, „Dacă faci...”, Legea amenință: „Dacă faci aceasta, se va întâmpla aceasta!” Dar când vine vorba de Avraam, ca să-l poată asigura, Dumnezeu nu a putut face aceasta pe baza meritului său, deoarece până la cădere, niciun om nu a avut meritul de a trăi toată Legea, așa că nu a putut s-o facă prin Lege, căci au eșuat. El a făcut-o prin har, știind că harul Său nu poate eșua. Astfel, ei erau sub legământul harului, iar sub legământul harului, Dumnezeu le-a trimis un profet, Dumnezeu i-a scos din Egipt, i-a hrănit pe drum (Amin), Dumnezeu a despărțit Marea Roșie prin har, prin har, prin har, și prin har urma să vină și să le vorbească cu Glasul Lui; El urma să-Și arate puterea și slava Sa (Amin), dar ei nu au putut suporta ceea ce le-a poruncit, nu au putut să vină la El, ci au fugit departe, au refuzat porunca Lui și i-au spus lui Moise: *„Du-te tu să primești poruncile, apoi întoarce-te cu ele și le vom împlini.”*

Domnul Dumnezeu S-a conformat cererii lor, deoarece se potrivea dorinței Lui de a Se descoperi El Însuși. Amin. Astfel, mai întâi a coborât pe vârful muntelui și a rostit cele zece porunci, care nu au fost scrise pe table de piatră, ci au fost vorbite. Aceasta voia Dumnezeu, să le dea poruncile și să nu mai adauge nimic altceva. Aceasta a vrut, să intre într-un legământ cu poporul Său, dar ei au fugit și au cerut să meargă Moise să ia poruncile: *„Du-te și primește tu poruncile, și atunci vom face totul!”* Dar când Moise a urcat pe munte, Cuvântul rostit de Dumnezeu direct poporului Său, era acum gravat în piatră, a devenit ferm, greu și neflexibil. Pentru că au trecut de la dispensația harului la dispensația Legii, Dumnezeu le-a ascultat cererea și urma să le dea instrucțiuni printr-un profet. Profetul le-a dat poruncile, iar ei au spus că vor ține toate legile și poruncile, dar problema a fost că ei nu au reușit niciodată să facă aceasta. Au trecut de la har la Lege pentru că voiau să facă ei ceva, dar singuri nu au putut face aceasta.

Și iată că acum vine Pavel și le aduce Noul Testament, dar nu slova, pentru că litera omoară, și le spune că ei nu cunoșteau păcatul, dar Legea a adus cunoștința păcatului și l-a făcut extrem de păcătos pentru că odată ce Dumnezeu a spus că acest lucru este greșit, vezi în interiorul tău neputința de a nu face aceasta. Amin. Dintr-o dată, păcatul care era în tine te face foarte păcătos, și măcar că până la Lege nu ai știut că era păcat, Legea îl recunoaște ca păcat și atunci nu poți scăpa de condamnare. Astfel, slova omoară, Legea aducând condamnarea pentru că s-au mutat de la har la Lege.

Acum, în Noul Testament, apostolul Pavel nu le aduce altă slovă pentru că este o

schimbare de perioadă, și el nu slujește Noul Testament în slovă, ci slujește în Duhul, deoarece aceasta este singura cale de a birui.

Voi citi încă o dată versetul 6:

„...care ne-a și făcut în stare să fim slujitori ai unui legământ nou, nu al slovei, ci al Duhului, căci slova omoară, dar Duhul dă viața.

Acum, dacă slujba aducătoare de moarte, scrisă și săpată în pietre, era cu atâta slavă încât fiii lui Israel nu puteau să-și pirolească ochii asupra feței lui Moise din pricina strălucirii feței lui, măcar că strălucirea aceasta era trecătoare,

cum n-ar fi cu slavă mai degrabă slujba Duhului?

Dacă slujba aducătoare de osândă a fost slăvită, cu cât mai mult o întrece în slavă slujba aducătoare de neprihănire?

Și în privința aceasta, ce a fost slăvit nici n-a fost slăvit, din pricina slavei care o întrece cu mult.

În adevăr, dacă ce era trecător era cu slavă, cu cât mai mult va rămâne în slavă ce este netrecător!” (v. 6-11).

Pavel spune că a fost o slavă a Legii, spune că în ceea ce a adus moartea a fost atât de multă slavă, încât atunci când Moise a coborât cu Cuvântul, copiii lui Israel nu au putut să-i privească fața din cauza strălucirii și a trebuit să-și acopere fața. Amin. Acoperindu-și fața, el ascundea de ei slava lui Dumnezeu pentru că nu o puteau suporta. Dar Pavel spune că dacă slujba aceasta aducătoare de moarte, care era spre condamnare, a fost slăvită, deși avea să fie împlinită sau completată în Hristos, cu cât mai mult o întrece în slavă slujba aducătoare de neprihănire, care este în Hristos.

Ceea ce spune Pavel aici, este că vedem o schimbare a perioadei, adică trecerea de la slovă la Duh. Acesta este Noul Testament.

Să ne întoarcem la Efeseni 2.1-3:

„Voi erați morți în greșelile și în păcatele voastre,

în care trăiați odinioară după mersul lumii acesteia, după domnul puterii văzduhului, a duhului care lucrează acum în fiii neascultării.

Între ei eram și noi toți odinioară, când trăiam în poftele firii noastre pământești, când făceam voile firii pământești și ale gândurilor noastre și eram din fire copii ai mâniei, ca și ceilalți."

Să ne oprim aici. Dacă apostolul Pavel ar fi adus aici slova Legii, tot ce ar fi făcut, ar fi fost să omoare neamurile, deoarece aceasta este starea în care se aflau neamurile. Erau prinși în fire, în poftele firii, blocați în starea aceea. Astfel, dacă Pavel ar fi fost în slujirea Noului Testament cu o altă slovă, înlocuind slova, legea, poruncile, Cartea rânduielilor lui Moise, cu o nouă Carte de porunci, neamurile ar fi blocate în aceeași situație în care erau blocați evreii. Dar aceasta este o perioadă diferită, de aceea el a slujit în Duhul.

Să citim din nou versetul 3: *„Între ei eram și noi toți odinioară, când trăiam în poftele firii noastre pământești, când făceam voile firii pământești și ale gândurilor noastre și eram din fire copii ai mâniei, ca și ceilalți."*

Dar Dumnezeu, care este bogat în îndurare, pentru dragostea cea mare cu care ne-a iubit,

măcar că eram morți în greșelile noastre, ne-a adus la viață împreună cu Hristos (prin har sunteți mântuiți).

El ne-a înviat împreună și ne-a pus să ședem împreună în locurile cerești, în Hristos Isus,

ca să arate în veacurile viitoare nemărginita bogăție a harului Său, în bunătatea Lui față de noi în Hristos Isus.

Căci prin har ați fost mântuiți, prin credință. Și aceasta nu vine de la voi, ci este darul lui Dumnezeu.

Nu prin fapte, ca să nu se laude nimeni."

Niciun om nu ar trebui să se laude. Aici, el ne spune că în trecut toți am fost căzuți în aceste lucruri rele, dar pe când eram morți în păcate, când nu știam de Dumnezeu, când nu eram liberi de păcat, să citim din nou versetul 5: *„...măcar că eram morți în greșelile noastre, ne-a adus la viață împreună cu Hristos (prin har sunteți mântuiți).*

El ne-a înviat împreună și ne-a pus să ședem împreună în locurile cerești, în Hristos

Isus.”

Pavel aduce ceva diferit de ceea ce a adus Moise, pentru că Moise a adus Legea și rânduielile. Pentru că oamenii au cerut porunci, au primit porunci, dar ei nu au putut ține toate poruncile care îi puteau duce înapoi la Dumnezeu, așa că acum vine nu cu slova, ci cu Duhul, și le dă revelația unei taine, spunând că atunci când a înviat Hristos, am înviat și noi împreună cu El, iar acum ne-a ridicat și suntem așezați în locurile cerești în Hristos Isus. Amin.

Astfel, dintr-o dată, el a luat toate poruncile și păzirea acestor lucruri și încercarea de a face noi ceva pentru a ne întoarce la Dumnezeu, ne întoarce la Hristos, care este opera lui Dumnezeu, și ne arată că poziția noastră este deja atinsă. Amin. Astfel, noi nu mai încercăm să ajungem la un anumit loc, la locul care ne arată că am ajuns deja în Hristos. Amin. Deci tot ce trebuie să facem pentru a fi beneficiarii acestei poziții, este să intrăm în Hristos. Și cum poți intra în Hristos? „*Printr-un singur Duh, noi toți suntem botezați într-un singur Trup.*” Prin botezul cu Duhul Sfânt, noi suntem în Hristos, iar dacă ești în Hristos ești beneficiarul poziției tale, pe care ai avut-o deja când El a murit, a înviat și a urcat sus.

Prieteni, El a făcut-o deja într-un fel total diferit de felul lor de gândire, total contrar cu ceea ce au cerut, au dorit și în care au fost blocați. Ei au aflat că ceea ce au cerut, a fost ca un carusel către nicăieri (Amin), ca o scară rulantă pe care nu ai putea urca niciodată suficient de repede, deoarece omul nu putea să-și învingă propria natură căzută, nu putea să se biruiască pe sine, de aceea nu putea împlini toată Legea, așa că Dumnezeu a venit El Însuși ca Fiu și a împlinit propria Sa Lege. Vedeți, Dumnezeu este întotdeauna drept, iar atunci când înțelege Scripturile, înțelege natura Lui.

Ei au cerut Legea, iar Dumnezeu nu putea s-o șteargă pur și simplu, pentru că o stabilise deja; așa că a trebuit să coboare El însuși și s-o împlinească. Dar trebuia să fie născut din fecioară, nu putea fi hibrid. Amin. Trebuia să fie o naștere virgină și prin acea naștere virgină, El urma să-și trăiască propria Viață prin acel Om și să împlinească toată Legea. Și când Își va împlini toată Legea, va dovedi că acum are un Miel curat și fără pată.

Astfel, L-a avut pe Primul care a urcat pe scară, Primul care a ținut poruncile, a făcut doar ce l-a plăcut Tatălui și a împlinit tot ce a poruncit El. El era Primul care putea deveni Înlocuitorul nostru, împlinind toată Legea pentru toți ceilalți. El ne-a

luat locul astfel încât să-l putem lua și noi pe al Lui, prin har. El a deveni Mielul înlocuitor, Mielul lui Dumnezeu care a ținut Cuvântul lui Dumnezeu, a ținut Legea lui Dumnezeu și a murit în locul meu, ca să mă elibereze de robia care este în Lege. Nu pentru că este ceva în neregulă cu Legea, deoarece Pavel spune că Legea era perfectă. Deci, nu era nimic în neregulă cu Legea, nu Legea era problema, ci eu, așa că Hristos a împlinit Legea ca să mă elibereze pe mine de sub robia Legii și să mă poată curăți. El m-a răscumpărat înapoi la Tatăl, prin Sângele Lui și mă umple cu propria Sa Viață, așa că acum nu mai trăiesc eu, ci Hristos trăiește în mine.

Noi am fost blocați în aceasta și în cealaltă, dar când El a fost înviat, am fost înviați și noi împreună cu El, și brusc toată religia în care alergam încercând să depășim, s-a dărâmat, și ne dăm seama că deja suntem așezați înăuntru, în locurile cerești în Hristos Isus. Am fost deja înviat cu El, am fost înviat repede și sunt așezat în cer. Poziția mea este sigură, și ce se întâmplă? Vine o eliberare, vine Duhul de eliberare, și atunci putem trăi o Viață pe care nu am mai trăit-o niciodată până acum.

Haideți să mergem la Matei 26, să pun încă o temelie. Acestea sunt lucruri foarte familiare pentru mulți dintre noi, dar este atât de bine să le avem în vedere în timp ce ne mișcăm mai departe. Matei 26.26-28. Suntem la ultima Cină pe care Domnul o mănâncă împreună cu ucenicii Săi.

„Pe când mâncau ei, Isus a luat o pâine și, după ce a binecuvântat-o, a frânt-o și a dat-o ucenicilor, zicând: „Luați, mâncați; acesta este trupul Meu.”

Apoi a luat un pahar și, după ce a mulțumit lui Dumnezeu, li l-a dat, zicând: „Beți toți din el,

căci acesta este sângele Meu, sângele legământului celui nou, care se varsă pentru mulți, spre iertarea păcatelor.”

Acum vom merge și la Evrei 9.15:

„Și tocmai de aceea este El Mijlocitorul unui legământ nou, pentru ca, prin moartea Lui pentru răscumpărarea din abaterile făptuite sub legământul dintâi, cei ce au fost chemați să capete veșnica moștenire care le-a fost făgăduită.”

Deci, sub primul legământ am avut nelegiuiri, dar El a murit pentru fărădelegile pe

care le-am făcut sub primul legământ, astfel încât să fim răscumpărați și să putem fi eliberați. El a împlinit cerințele acelei Legi, așa că noi putem trece de la Lege la har. Pentru aceasta a murit Isus.

Acum să mergem în Romani 8.1-9:

Acum dar nu este nicio osândire pentru cei ce sunt în Hristos Isus (Nicio condamnare, nicio judecată. Deci, acum nu mai există nicio condamnare), care nu trăiesc după îndemnurile firii pământești, ci după îndemnurile Duhului."

În adevăr, legea Duhului de viață în Hristos Isus m-a izbăvit de legea păcatului și a morții.

Căci - lucru cu neputință Legii, întrucât firea pământească o făcea fără putere - Dumnezeu a osândit păcatul în firea pământească, trimițând, din pricina păcatului, pe Însuși Fiul Său într-o fire asemănătoare cu a păcatului,

pentru ca porunca Legii să fie împlinită în noi, care trăim nu după îndemnurile firii pământești, ci după îndemnurile Duhului.

În adevăr, cei ce trăiesc după îndemnurile firii pământești umblă după lucrurile firii pământești, pe când cei ce trăiesc după îndemnurile Duhului umblă după lucrurile Duhului.

Și umblarea după lucrurile firii pământești este moarte, pe când umblarea după lucrurile Duhului este viață și pace.

Fiindcă umblarea după lucrurile firii pământești este vrăjmășie împotriva lui Dumnezeu, căci ea nu se supune Legii lui Dumnezeu și nici nu poate să se supună.

Deci cei ce sunt pământești nu pot să placă lui Dumnezeu.

Voi însă nu mai sunteți pământești, ci duhovnicești, dacă Duhul lui Dumnezeu locuiește în adevăr în voi. Dacă n-are cineva Duhul lui Hristos, nu este al Lui."

Ca să fii liber de legea păcatului și a morții, trebuie să fii liber de fire; trebuie să fii liber de lucrurile firii, iar când ești liber de lucrurile firii, chiar dacă trăiești în trup, ești în Duhul, ești eliberat de carne. Înainte de nașterea ta din nou ai făcut ce a vrut firea, ai fost supus dorinței cărnii; ai fost supus voinței cărnii și poftelor, dar când a venit nașterea din nou și a intrat Duhul, a venit o Putere care va birui

această carne. Astfel, chiar dacă ești în trup, nu ești din fire; tu poți fi în trup și în Duh, pentru că acum ești în Duhul, și Duhul este Cel care ne dă putere peste această carne. Amin.

De aceea, fără Duhul, fără Noul Testament care este Noul Legământ, fără să vină în noi Noul Legământ al Vieții, Viața lui Dumnezeu, Viața care era în Hristos, noi nu puteam trăi niciodată liberi. Dar nu Legea era slabă, ci firea mea m-a slăbit și nu m-am putut birui niciodată. Amin. Însă Dumnezeu a făcut ceva pentru a deschide un canal, ca să ne poată da propria Sa Viață, iar acum, Viața Lui din noi poate birui această carne. Slavă Domnului! Și acum, prin revelație nu mai avem o minte firească, ci suntem duhovnicești, nu mai trăim după pofta cărnii. Să citim încă o dată versetul 9:

„Voi însă nu mai sunteți pământești, ci duhovnicești, dacă Duhul lui Dumnezeu locuiește în adevăr în voi. Dacă n-are cineva Duhul lui Hristos, nu este al Lui.

Și dacă Hristos este în voi, trupul vostru, da, este supus morții din pricina păcatului, dar duhul vostru este viu din pricina neprihănilor.” (v. 9-10).

Acum trăiți într-un trup. Câți dintre voi trăiți într-un trup? Este un trup de carne, dar duhul este viu din pricina neprihănilor. Dar dacă ai fost înviat în Hristos, carnea ta este moartă. „Ce vrei să spui?” Moartă pentru că nu mă mai controlează. Înainte exista o viață, un duh care mă controla, firea era vie, era foarte vie și controlată, dar prin nașterea din nou, prin faptul că Duhul locuiește în mine, trupul meu este mort, iar eu trăiesc după Duh, deci, trăiesc într-un trup mort. Sper că și voi trăiți într-un cadavru. Vom înțelege mai mult pe măsură ce mergem înainte.

Haideți să citim mai departe.

„Și dacă Hristos este în voi, trupul vostru, da, este supus morții din pricina păcatului, dar duhul vostru este viu din pricina neprihănilor.

Și dacă Duhul Celui ce a înviat pe Isus dintre cei morți locuiește în voi, Cel ce a înviat pe Hristos Isus din morți va învia și trupurile voastre muritoare din pricina Duhului Său, care locuiește în voi.

Așadar, fraților, noi nu mai datorăm nimic firii pământești, ca să trăim după îndemnul ei.

Dacă trăiți după îndemnul ei, veți muri, dar, dacă, prin Duhul, faceți să moară

faptele trupului, veți trăi.”(v.10-13).

Vreau să mă uit la referința din Biblia mea, pe coloana din mijloc a Bibliei mele. Aici scrie: „Să faci să moară faptele trupului.” Deci, să omori faptele trupului, să le faci să moară. Haideți să mai citim o dată:

„...Dacă trăiți după îndemnul firi, veți muri.”

Dacă îndepărtați Duhul, trebuie să trăiți după faptele firii. Astfel, Duhul spune: „Nu!”, iar trupul îți spune: „Da!” Deci cu ajutorul Duhului, tu omori faptele trupului, le ucizi, iar când trupul se ridică și spune: „Gustă aceasta, atinge aceea”, Duhul Se ridică și omoară faptele trupului, și atunci tu spui: „În nici un caz! (Amin). Eu sunt un vas răscumpărat, m-am dat Domnului și nu o să merg așa, nu vreau să merg așa!”

Uneori există foarte multă confuzie cu privire la nașterea din nou, pentru că Dumnezeu ia deoparte dorința de păcat, chiar dacă încă trăim într-un trup de carne. Fratele Branham a spus că aveți ceva lipicios, natura omenească, și atunci trupul poate fi tentat, poate fi ispitit, de aceea trebuie să-l socotiți mort. În cortul în care locuiești, ești viu prin Duhul prin care trăiești în Hristos, și prin Duh trebuie să omori faptele trupului.

„Căci toți cei ce sunt călăuziți de Duhul lui Dumnezeu sunt fii ai lui Dumnezeu.

Și voi n-ați primit un duh de robie, ca să mai aveți frică, ci ați primit un duh de înfiere, care ne face să strigăm: „Ava!”, adică „Tată!”

Însuși Duhul adeverește împreună cu duhul nostru că suntem copii ai lui Dumnezeu.” (v. 14-16).

Acest Legământ nou nu ne-a readus sub robia fricii că ne vom pierde, a fricii că vom fi tăiați, a fricii că nu vom fi destul de bine, ci ne-a adus în Duhul, așa că duhul nostru este în acord cu El și ne face să strigăm „Ava” adică „Tată!” „Îmi dau seama că am un Tată, nu încerc să obțin un tată. Nu încerc să fiu un fiu pentru că am fost întotdeauna fiul unei perioade diferite, cu un mod de gândire diferit.

Să mergem în Ioan 16.5:

„Acum Mă duc la Cel ce M-a trimis și nimeni din voi nu Mă întreabă: „Unde Te duci?”

Dar, pentru că v-am spus aceste lucruri, întristarea v-a umplut inima.

Totuși vă spun adevărul: Vă este de folos să Mă duc, căci, dacă nu Mă duc Eu, Mângâietorul nu va veni la voi, dar, dacă Mă duc, vi-L voi trimite."

Voi știți cu siguranță că ucenicii erau bărbați ca voi și ca mine, iar când Isus le-a spus că va pleca, că se vor despărți, s-au întristat.

„.....nimeni din voi nu Mă întreabă: „Unde Te duci?”

Dar, pentru că v-am spus aceste lucruri, întristarea v-a umplut inima.

Totuși vă spun adevărul: Vă este de folos să Mă duc...” Ei credeau că este un lucru rău ca Isus să plece, pentru că erau sub perioada lui „Dumnezeu cu noi.” Amin. Ei veniseră din perioada „Dumnezeu deasupra noastră,” iar noi știm că fratele Branham ne-a spus că sunt trei perioade: Dumnezeu deasupra noastră; Dumnezeu, Emanuel cu noi și Dumnezeu în noi. Ei veneau din perioada „Dumnezeu deasupra noastră,” iar noi am vorbit despre aceasta duminică trecută la Comuniune. Dumnezeu deasupra noastră a devenit Tată, a devenit un Dătător de Legi și de rânduieli, a devenit Păstor peste turmă, dar ca Dumnezeu deasupra noastră, a trebuit să Se miște mai adânc și a devenit Dumnezeu cu noi în scopul mântuirii, ca să manifeste Viața Lui Însuși.

Astfel, Isus a fost reflectarea Tatălui; Isus a fost manifestarea lui Dumnezeu, așa că ei erau în perioada lui Dumnezeu cu noi. Și vă întreb: Cine nu vrea să-L aibă pe Dumnezeu chiar lângă El? Cine nu vrea să fie într-o barcă cu Dumnezeu? Cine nu vrea să mănânce cu Dumnezeu? Cine nu vrea să stea la masă cu Dumnezeu? Emanuel era cu ei și voiau să rămână acolo, dar Isus le-a spus: „Mă pregătesc să vă las.” Dumnezeu cu voi se pregătește să plece. Fără îndoială că s-au întristat. „Nu putem face aceasta fără Tine! Nu pleca, nu ne părăsi pentru că iubim această perioadă!” Dar El le-a zis: „Vă este de folos să plec, pentru că dacă nu Mă duc departe, nu pot trimite Mângâietorul la voi (Amin) și nu puteți intra în perioada lui Dumnezeu în voi,” pentru că Taina lui Dumnezeu nu putea fi niciodată completă (Amin) doar cu Dumnezeu deasupra noastră. Deci, înainte ca taina, ceea ce este Hristos taina lui Dumnezeu descoperită, să fie dezvăluită acum, El trebuia să vină mai întâi ca Dumnezeu cu noi. Dumnezeu cu noi a fost o declarație suplimentară a lui Dumnezeu, manifestându-L pe Dumnezeu ca fiind Fiul. Fiul Îl înfățișa pe Dumnezeu, El Îl afișa pe Dumnezeu, adică El era chiar manifestarea lui Dumnezeu în trup, iar acesta a fost Dumnezeu cu noi. De fapt, Dumnezeu dezvăluia taina, și

acea parte a tainei era minunată. Amin.

Dumnezeu cu tine te-a ales și ai fost vindecat; Dumnezeu cu tine a frânt pâinea; Dumnezeu cu tine a muștră furta; Dumnezeu cu tine te-a ajutat să mergi pe ape, deci Dumnezeu cu tine a fost o perioadă minunată, dar nu aceasta a fost ultima parte a tainei care va fi revelată. Acolo a fost dezvăluit mai mult din taina care nu putea fi dezvăluită sub perioada lui Dumnezeu cu tine (Amin), deci trebuia să vină altă perioadă pentru descoperirea a lui Dumnezeu în continuare. Astfel, Isus le-a spus: „Să nu vă întristați pentru că plec, deoarece aveți nevoie să plec. Voi nu știți, dar este chiar lucrul de care aveți nevoie. Amin. Dar nu vă voi lăsa singuri, ci Mă voi întoarce la voi. Amin. Voi nu ați avut niciodată puterea să biruiți, nu ați văzut niciun om care să poată birui complet firea, care să-l biruiască pe diavolul și să împlinească Legea complet, dar acum Îl vedeți și este uimitor.”

Isus le-a spus că plecarea Lui este ceva bun, care reconfortează ceva, care este de folos pentru ei. „Aveți nevoie să plec, nu mai aveți nevoie de Dumnezeu cu voi, ci aveți nevoie de descoperirea în continuare a acestei taine care este Dumnezeu în voi, pentru că Dumnezeul care este în voi, este același Dumnezeu care a mers pe ape, a fost Cel care a frânt pâinea, a fost Cel care a muștră furta, a fost Cel care a ținut Cuvântul lui Dumnezeu (Amin), a fost Cel care a supus fiecare demon Cuvântului.

Acum, El nu va fi cu voi, dar același Dumnezeu va fi în voi pentru a duce manifestarea Lui în continuare. Taina a dezvăluit că nu putea face aceasta sub nicio altă perioadă.

Petru nu a putut să-l domine pe Petru în perioada lui „Dumnezeu cu noi,” deoarece în perioada lui „Dumnezeu cu noi,” egoismul lui Petru a crescut, dorința de sine a crescut și a început să-L mustre pe Isus când Acesta a spus: *„Trebuie să merg la Ierusalim să fiu prins, bătut și ucis, dar a treia zi voi învia din nou.”* Atunci Petru l-a luat deoparte și l-a spus: *„Departă de Tine așa ceva”,* și a început să-L mustre pe Domnul, dar Domnul i-a zis: *„Înapoia Mea, Satană!”* Vedeți, Petru nu a putut să-l biruiască pe Petru iar Iuda nu a putut să-l biruiască pe Iuda. În perioada lui „Dumnezeu cu noi,” ucenicii au început să se certe între ei cu privire la cine urma să fie cel mai mare din Împărăție, dar nu-i auzi niciodată să facă aceasta după ce au intrat în perioada lui „Dumnezeu în noi.”

Perioada lui Dumnezeu cu noi putea să-L înfățișeze pe Dumnezeu sub forma unui

Fiul (Amin), dar pentru a termina Capodopera, Fiul Său trebuie să aibă o Mireasă, iar acea Mireasă trebuie să aibă aceeași Viață, aceeași natură, același caracter. Ea trebuie să fie o reflectare a Lui, așa cum Hristos era o reflectare a lui Dumnezeu. Mireasa trebuie să fie reflectarea lui Hristos, iar singura modalitate de a face aceasta, era ca El să plece, iar ca să plece, a fost răstignit și a plătit prețul, a împlinit toată Legea și ne-a luat locul ca să ne poată curăța prin Sângele Său. El ne-a purificat vasele prin plătirea prețului de răscumpărare, a plătit prețul pentru toate nelegiuirile care erau sub Lege și ne-a curățit de ele, astfel încât să poată păși în acest cort și să-și trăiască propria Viață în noi.

Pavel a fost un slujitor al Noului Legământ, dar nu al literei, ci al Duhului, pentru că *„slova omoară, dar Duhul dă Viață.”*

Fratele Branham spune în mesajul **Dezvăluirea lui Dumnezeu:**

„Acesta este Dumnezeu. El S-a schimbat din Stâlp de Foc pentru a deveni Om, apoi S-a schimbat din nou înapoi în Duh, ca să poată locui în om. Dumnezeu acționând în om, ceea ce era El cu adevărat. Isus Hristos a fost Dumnezeu acționând în Om, într-un Om. Aceasta era ceea ce era El. El S-a schimbat din Stâlpul de Foc și apoi a venit înăuntru; în pustie era o perdea care L-a ascuns pe Dumnezeu de Israel. Moise a văzut forma trupului Lui, dar într-adevăr El a fost ascuns tot timpul în spatele acestui Stâlp de Foc, care era Logosul care a ieșit de la Dumnezeu.

Acum aflăm că de la Rusalii, Dumnezeu nu mai acționează într-un om, ci El lucrează prin om. Atunci, El lucra într-un Om, Isus, dar acum lucrează prin om, pe care l-a ales în acest scop. Dumnezeu în formă de om. El S-a schimbat din formă de Dumnezeu într-o formă de om.”

Câteva paragrafe mai jos spune:

„Când a spus aici că S-a golit sau S-a revărsat pe Sine, am crede că El „a vărsat”. Acesta este cuvântul englez pentru „golit sau revărsat” din El, înțelegeți, ca și cum din El ar fi ieșit ceva diferit de El...”

Ca și cum ai lua un pahar și ai turna apa din el. Frații explică în limbajul propriu-zis: Dacă iei un pahar și verși ceva din el, ai două lucruri diferite. Dacă iau un pahar cu apă și torn apa din el, ei bine, am avut apă și am avut un pahar, dar mai aveți un pahar cu apă și în altă parte.

Dar fratele Branham spune că nu acesta este termenul. El a spus: „Când a spus aici că S-a golit sau S-a revărsat pe Sine, cuvântul englez pentru „golit sau revărsat” din El, este ca și cum din El ar fi ieșit ceva diferit de El, dar cuvântul „kenos” din greacă nu înseamnă că El a vărsat, sau că brațul Lui a ieșit sau ochiul Lui a plecat la o altă persoană.

Aceasta înseamnă că S-a schimbat singur sau „S-a revărsat”, într-o altă formă...”

El nu S-a turnat pe Sine afară, apoi ceea ce a ieșit din El a fost separat, ci S-a schimbat într-o altă formă.

„...S-a schimbat singur sau „S-a revărsat în”, într-o altă formă, într-o altă mască. Din El nu a ieșit o altă Persoană, numită Duh Sfânt, ci era El Însuși. El Însuși S-a revărsat în oameni, „Hristos în voi!”

Nu ceva separat de El, ci este El însuși din nou în Noul Legământ, în Noul Testament. Vechiul Testament este un legământ vechi, cu oamenii sub Lege (Amin), dar există un Legământ nou cu oamenii, un Legământ prin har, bazat pe credință; și nu vine de la tine, ci este un dar al lui Dumnezeu. Sub această perioadă a harului, El vine să locuiască înăuntru, pentru că este o perioadă a Duhului.

„Cât de frumos, cât de minunat! Gândiți-vă, Dumnezeu revărsându-Se în ființa umană, în credincios. Era parte din drama Lui să facă aceasta. Dumnezeu, toată plinătatea dumnezeirii locuia trupește în această Persoană, Isus Hristos.

El era Dumnezeu și numai Dumnezeu. Nu o a treia persoană sau o a doua persoană, sau prima persoană; ci Persoana, Dumnezeu învelit în trup uman.”

Acesta a fost fundamentul meu. Acum să ne întoarcem la 2 Corinteni. Din anumite motive a trebuit să fixez aceasta. Nu știu de ce, dar slavă Domnului că am fixat-o.

Ne întoarcem la 2 Corinteni 3.12, la textul pe care l-am folosit pentru acest titlu, „Privind taina și devenind taina dezvăluită”.

„Fiindcă avem dar o astfel de nădejde, noi lucrăm cu multă îndrăzneală

și nu facem ca Moise, care își punea o mahramă peste față, pentru ca fiii lui Israel să nu-și piarască ochii asupra sfârșitului a ceea ce era trecător.

Dar ei au rămas greoi la minte: căci până în ziua de astăzi, la citirea Vechiului Testament, această mahramă rămâne neridicată, fiindcă mahrama este dată la o parte în Hristos.

Da, până astăzi, când se citește Moise, rămâne o mahramă peste inimile lor.

Dar ori de câte ori vreunul se întoarce la Domnul, mahrama este luată.

Căci Domnul este Duhul, și unde este Duhul Domnului, acolo este libertate.”

Nu robie, ci libertate.

„Domnul este Duhul, și unde este Duhul Domnului, acolo este libertate.

Noi toți privim cu fața descoperită, ca într-o oglindă, slava Domnului și suntem schimbați în același chip al Lui, din slavă în slavă, prin Duhul Domnului.” (v. 12-18).

El tocmai s-a referit la mahramă, la vâl. Amintiți-vă de Moise. Fața Lui era atât de strălucitoare din pricina Cuvântului pe care-L avea, încât ei nu puteau să-l privească, de aceea, Moise și-a pus un vâl peste față, iar vâlul acela a ascuns strălucirea sau slava de oameni. Și iată că acum Pavel spune că acest vâl este în mintea lor, iar atunci când este citit Moise, vâlul rămâne peste inimile lor. Dar el spune că noi nu avem un vâl peste fața noastră și nu avem de ce să ne separăm văzând slava lui Dumnezeu care acum nu este ascunsă după un vâl (Amin), pentru că vâlul este luat în Hristos. Acum nu mai există nici un vâl care să țină departe de noi slava, Adevărul, Lumina deplină a Evangheliei.

„Noi toți privim cu fața descoperită, ca într-o oglindă, slava Domnului și suntem schimbați în același chip al Lui, din slavă în slavă, prin Duhul Domnului.”

Aceasta este o declarație extraordinară, pentru că noi privim cu fața descoperită, deoarece vâlul este luat în Hristos. Deci, când vâlul este luat de pe inimă, în Hristos, noi privim cu fața deschisă, ca într-o oglindă, slava Domnului (Amin) și suntem schimbați *„În aceeași imagine.”* Astfel, acum vâlul este luat, în Hristos, iar ceea ce înlătură vâlul, este revelația. Și dacă vâlul este luat, noi privim cu fața descoperită, și iată că suntem în oglindă, suntem schimbați în aceeași imagine, din slavă în slavă, de Duhul Domnului. Deci vâlul trebuie luat ca să putem vedea clar această imagine, și prin ceea ce vedem clar după ce este ridicat vâlul, suntem schimbați.

Fratele Branham spune în mesajul **Este răsăritul soarelui**:

„Acum, însăși esența Mesajului care a fost trimis, este că „El a înviat din morți”, iar noi care suntem beneficiarii Lui, cei care împărtășim învierea cu El, tragem beneficiile din aceasta, dovedind lumii că El este viu. Noi nu putem s-o facem numai prin cuvânt; nu putem s-o facem după o tradiție omenească, ci reflectăm exact ceea ce suntem.”

Așadar, voi indicați numai ceea ce sunteți, arătați ceea ce sunteți. Vălul trebuie luat ca să vedem spre ce ne îndreptăm.

„Mă tem astăzi că prea mulți dintre noi nu aduc oamenii la Hristos. Noi îi ducem la o biserică, la o teorie, dar trebuie să-i aducem la Hristos. El este Singurul, Singurul care are Viața. „Cel ce are pe Fiul are Viața.”

Să mergem la 1 Corinteni 2.6:

„Totuși ceea ce propovăduim noi printre cei desăvârșiți este o înțelepciune, dar nu a veacului acestuia, nici a fruntașilor veacului acestuia, care vor fi nimiciți.

Noi propovăduim înțelepciunea lui Dumnezeu, cea tainică,” Aici, Pavel vorbește despre înțelepciunea lui Dumnezeu, care este tainică, *„și ținută ascunsă, pe care o rânduise Dumnezeu, spre slava noastră, mai înainte de veci,*

și pe care n-a cunoscut-o niciunul din fruntașii veacului acestuia; căci, dacă ar fi cunoscut-o, n-ar fi răstignit pe Domnul slavei.

Dar, după cum este scris: „Lucruri pe care ochiul nu le-a văzut, urechea nu le-a auzit și la inima omului nu s-au suit, așa sunt lucrurile pe care le-a pregătit Dumnezeu pentru cei ce-L iubesc.”

Nouă însă Dumnezeu ni le-a descoperit prin Duhul Său. Căci Duhul cercetează totul, chiar și lucrurile adânci ale lui Dumnezeu.”

Deci, Duhul cercetează lucrurile adânci ale lui Dumnezeu. Înseamnă că nu ar trebui să ne temem niciodată de lucrurile adânci ale lui Dumnezeu, pentru că aceasta face parte din manifestarea Duhului.

„În adevăr, cine dintre oameni cunoaște lucrurile omului, afară de duhul omului, care este în el? Tot așa, nimeni nu cunoaște lucrurile lui Dumnezeu afară de Duhul

lui Dumnezeu.

Și noi n-am primit duhul lumii, ci Duhul care vine de la Dumnezeu, ca să putem cunoaște lucrurile pe care ni le-a dat Dumnezeu prin harul Său.

Și vorbim despre ele nu cu vorbiri învățate de la înțelepciunea omenească, ci cu vorbiri învățate de la Duhul Sfânt, întrebuintând o vorbire duhovnicească pentru lucrurile duhovnicești.

Dar omul firesc nu primește lucrurile Duhului lui Dumnezeu, căci pentru el sunt o nebunie, și nici nu le poate înțelege, pentru că trebuie judecate duhovnicește."

Astfel, Pavel spune că el vorbește despre înțelepciunea lui Dumnezeu, care este o taină; nu despre înțelepciunea lumii, ci despre înțelepciunea pe care lumea nu o înțelege, pentru că niciun om nu o poate înțelege fără Duhul. Dar nu duhul omului, căci duhul omului înțelege lucrurile omului, ci numai Duhul lui Dumnezeu vă poate face să înțelegeți lucrurile care sunt ale lui Dumnezeu. Așadar, Pavel nu vorbește despre lucruri naturale, firești, ci vorbește despre lucruri spirituale, folosind o vorbire spirituală pentru lucruri spirituale, astfel încât să se poată arăta nebunia lumii, pentru că lucrurile spirituale nu pot fi înțelese firește. Deci, vedeți prieteni, aceste lucruri nu pot fi înțelese niciodată firește.

Pavel nu a venit să aducă ceva nou, să înceapă o nouă școală și să țină o dezbatere, la fel cum au făcut cu Legea lui Moise, ci aduce ceva care poate fi înțeles numai prin descoperire, fiindcă vorbește tainic, iar lucrurile tainice pot fi descoperite numai de Duhul lui Dumnezeu. Dumnezeu a dat Cuvântul tainic; Dumnezeu L-a cunoscut ca o taină, există o taină a lui Dumnezeu, iar lucrurile adânci ale lui Dumnezeu pot fi cunoscute numai de Duhul lui Dumnezeu.

Deci, Pavel predică Evanghelia tainic; el nu aduce o slovă, ci aduce Duhul (Amin), pentru că aduce o singură taină, iar cei care vor ști ce predică Pavel, sunt cei care primesc Duhul, pentru că au descoperirea spirituală. Sper că aveți haina spirituală, pentru că fratele Branham ne-a dus înapoi la învățătura lui Pavel, fratele Branham ne-a adus la taina lui Dumnezeu (Amin), pentru că îngerul al șaptelea avea să dezvăluie taina lui Dumnezeu. Amin. Dar nu avea de gând s-o facă într-un mod intelectual, ca să începeți o dezbatere, pentru că taina lui Dumnezeu este cunoscută numai de Duhul lui Dumnezeu și nu în felul minții firești, care nu va înțelege că învață vorbind spiritual despre lucrurile spirituale.

Astfel, el a început să învețe despre păcat, despre taina lui Dumnezeu revelată în Pecetea a șaptea, vorbind despre lucrurile spirituale folosind o vorbire spirituală, astfel încât să se întoarcă și să arate creația originală a lui Dumnezeu în grădina Eden. Dumnezeu l-a făcut pe bărbat și din bărbat a ieșit femeia, apoi i-a unit pe cei doi împreună apoi El S-a dus și S-a odihnit. Deci care este Pecetea a șaptea? Prieteni, nu este un înțeles firesc, ci vorbește despre lucruri spirituale folosind o vorbire spirituală, astfel încât mintea spirituală să fie ridicată. Vorbește clar, vorbește deschis, și vorbește cu îndrăzneală. Amin. Nu vorbește codat, nu vorbește în altă limbă, ci vorbește engleza simplă, dar predică tainic, predică taina tainic, nu poate fi împărțită firește. Cu cât o împărțim mai mult firește, cu atât vom veni cu mai multe lucruri ciudate. Dar este discernută spiritual.

Noi suntem în perioada Duhului, despre care Isus Însuși a spus: *„Este mai bine pentru voi să plec, pentru că aveți nevoie de Mângâietor.”* Aveți nevoie de Duhul Sfânt, aveți nevoie de Învățătorul care vă va învăța toate lucrurile pe care vi le-am spus Eu. Aceasta este perioada sub care ne aflăm, de aceea, Mesajul nu poate fi înțeles fără Duhul. Mesajul lui Pavel nu putea fi înțeles fără Duhul. Pentru mintea firească, Mesajul lui este o nebunie pentru că nu poate fi cuprins de ea, ci este pătruns numai prin Duhul. De aceea există atât de multe confesiuni, dar fiecare seminar a eșuat pentru că au încercat să exprime taina prin înțelepciune, raționament, cunoștință și înțelegere. Făcând acest lucru, s-au împărțit și s-au împărțit, s-au împărțit și s-au împărțit, și au atât de multe feluri diferite de înțelegere și confuzie. De ce? Pentru că încearcă să folosească intelectul și cunoștința ca să învețe ceea ce a învățat Pavel; dar tu nu poți să înțelegi ce a învățat Pavel, decât prin Duhul lui Dumnezeu. Amin. Nici noi nu putem înțelege ce a vorbit fratele Branham, fără Duhul lui Dumnezeu.

Să mergem mai departe la **Revelația lui Isus Hristos**, din Cartea Epocilor Bisericii. Aici, fratele Branham spune:

„Oh, cum avem nevoie de revelația Duhului! Nu avem nevoie de o Biblie nouă, nu avem nevoie de o traducere nouă, deși unele sunt foarte bune și nu sunt împotriva lor, dar noi avem nevoie de revelația Duhului, și Îi mulțumesc lui Dumnezeu că putem avea ceea ce avem nevoie, pentru că Dumnezeu vrea să-Și dezvăluie Cuvântul, nouă. Prin Duhul lui Dumnezeu să ne dea un duh de ascultare deplină, îndeaproape. Dumnezeu poate începe prin Duhul Său să ne dea în continuu revelația dătătoare de Viață și predominantă, dând Viață pe care o vedeți când oamenii încep...””

Știți, uneori veți vedea oameni care vor prizonieri oamenii care se hrănesc cu revelația lui Hristos și care, după Duh, caută lucrurile adânci ale lui Dumnezeu. Ei spun: „Știm că întotdeauna trebuie să fie o revelație pentru a fi o taină. Trebuie să fie întotdeauna așa.” Dar fratele Branham a spus: „Revelația tainei este dătătoare de Viață.” De fapt, revelația dă Viață Seminței, dă Viață atributului lui Dumnezeu care este în interior; prin Duhul dătător de Viață dă Viață revelației. Unii oameni vor să simplifice Mesajul, să-L ușureze. 7 Tot ce vor să facă este să facă botezul pentru mesajul lui Pavel, dar noi nu vom face aceasta.

Mesajul acestei ore a fost propovăduit tainic și este descoperit de Duhul, iar noi nu suntem aici ca să-L facem moale, să-L simplificăm până acolo încât să putem determina pe oricine să treacă testul ABC. „Alege una. Bine, ești credincios pentru că ai 95.” Nu este așa, prieteni!

Dumnezeu L-a asigurat prin revelație; Dumnezeu L-a păstrat ca taină, astfel încât să fie ascuns de ochii celor înțelepți și pricepuți și L-a descoperit copiilor lui Dumnezeu. Astfel, noi predicăm o taină, da, este o taină, o taină adâncă a lui Dumnezeu, acolo sunt lucrurile adânci ale lui Dumnezeu, dar vă spun, prieteni, Duhul este aici pentru că Dumnezeu vrea să dea revelația Cuvântului Său, Dumnezeu vrea să Se dezvăluie pe Sine în această zi, vrea să fie cunoscut de Mireasa Sa, vrea să Se dezvăluie Miresei Sale, așa că trebuie să ne rugăm. Ceea ce trebuie să facem noi, este să ne rugăm pentru revelația continuă dătătoare de Viață.

Când Pavel a predicat taina, evreii au respins-o, dar neamurile au primit-o. Evreii erau mai versați, mai educați, erau mai învățați în Lege și profeți (Amin), au avut mai multe oportunități decât noi, au avut mai multe Scripturi, au avut mai mult acces la ele. Chiar și prozeliții evrei dintre neamuri erau inocenți în sinagogi. Ei nu s-au născut și nu au fost crescuți ca evreii, și cine știe când au devenit prozeliți evrei, așa că nu aveau avantajul cunoștințelor, nu aveau avantajul educației, nu aveau avantajul să-L aibă în limba lor originală. Astfel, când Pavel a predicat taina, evreii au respins-o, dar neamurile au primit-o cu bucurie. Toți cei rânduți pentru Viață veșnică au primit Adevărul cu bucurie. Amin. De ce? Pentru că această revelație este dătătoare de Viață pentru Semințele Lui, dă Viață atributului și naturii lui Dumnezeu, așa că nu Pavel a trebuit să-i schimbe. Pavel a predicat taina. Vreau să citesc din nou fraza din citatul nostru:

„...Dumnezeu poate începe prin Duhul Său să ne dea în continuu revelația

dătătoare de Viață și predominantă, ceea ce înseamnă că revelația este dătătoare de Viață.”

Dar revelația predomină și ea va avea întâietate în toată ființa noastră. Trăiți această revelație și ea va prevala voința voastră; va prevala trecutul nostru, educația noastră, va prevala gândirea noastră. Dar trebuie să fie o revelație predominantă.

În continuare, el spune:

„Oh, dacă biserica poate primi o revelație proaspătă, devine prin ea Cuvântul viu manifestat.”

Cine vrea să fie Cuvântul viu manifestat, are nevoie de o nouă revelație. Amin. Nu de educație, ci de o nouă revelație.

„Oh, dacă biserica poate primi o nouă revelație a lui Dumnezeu, și să devină prin ea Cuvântul viu manifestat, am face lucrările mai mari și L-am proslăvi pe Dumnezeu, pe Tatăl nostru din ceruri.”

În **Hristos este taina lui Dumnezeu descoperită**, fratele Branham spune:

„El este primul rod al învierii. Apoi ce este El? El este Capul Trupului, care este Biserica, Mireasa. Mireasa, Trupul, trebuie să urmeze Capul, pentru că este parte a învierii Sale și parte a tainei.” Care taină? Taina lui Hristos care este Taina lui Dumnezeu descoperită.

„...Mireasa, Trupul, trebuie să urmeze Capul.” Ce este Capul? Capul este Hristos, pentru că Hristos este Cuvântul uns. Amin. Fratele Branham a spus *„Cuvântul uns pentru ziua ta”*. Amin. Așa că Ea trebuie să urmeze Capul *„pentru că face parte din învierea Sa.”* Din care înviere? Din învierea Sa, pentru că Ea face parte din învierea Sa. Mireasa face parte din învierea Lui. Am crezut că Ea va face parte din învierea Ei. Nu! Ea face parte din învierea Lui, deoarece fratele Branham a spus că Cuvântul a murit acum mulți ani, dar începe să învie. Amin. S-a ridicat prin Luther, prin Wesley, iar acum stă în picioare. Amin. Acum Ea face parte din înviere. Ea este o parte din taină, este imposibil să nu fie.

„Oh, este parte din taina lui Dumnezeu, cum Dumnezeu S-a dezvăluit El Însuși aici și o învie prin Cuvânt. Astfel, El Își dezvăluie Biserica și o ridică prin același Cuvânt, deoarece face parte din tripla Său taină.

Și așa cum Capul a fost luat din mormânt, Trupul Îl urmează înapoi în Eden, unde este Capul familiei, Bărbatul, Mirele. Fiind Trupul Mirelui, Mireasa trebuie să-L urmeze, pentru că El este Capul. Capul este descoperit și revine cu Viața veșnică, iar Trupul trebuie să-L urmeze, pentru că El este din nou Soț și Soție. Amin. Și cât timp ești însărcinat cu același Cuvânt, care este Trupul Lui, tu ai luat Trupul Lui, ai devenit parte din El. Când iei Cuvântul, nu crezul, Cuvântul. Oh, Doamne!”

Acest Trup al Miresei face parte din taină! Este parte din taină și taina este descoperită de Duhul lui Dumnezeu.

În mesajul **Acesta este semnul sfârșitului?**, din decembrie 1962, fratele Branham a predicat despre viziunea pe care a avut-o cu păsările acelea mici care vin, apoi cu păsările mai mari și cu constelația de Îngeri. El a fost chemat în Vest (Amin), să primească descoperirea celor șapte Peciți, apoi s-a întors și le-a spus tuturor. Le-a spus visele pe care le-a primit de la frații credincioși, apoi le-a spus viziunea.

„Acum este aici și acesta este semnul acestui timp.” El a predicat aceasta înainte de a predica Pecițile. Le-a spus că urmează să meargă spre Vest, că va merge să-și mute familia în Vest, și a mers în Vest, iar undeva prin ianuarie a avut experiența cu Sabia care i-a căzut în mână, Sabia Domnului, care este Cuvântul lui Dumnezeu pus în mâna lui. El a spus că i s-a potrivit perfect în mână, pentru că Cuvântul a ajuns în mâna unui profet. Amin. Apoi, la începutul lunii martie, s-a dus și a avut experiența cu Îngerii, pe care i-a revăzut la jumătatea lunii martie când a început să predice Revelația celor șapte Peciți. Dar iată că în decembrie 1962, înainte de a merge spre Vest, a spus:

„Cele șapte tunete Revelația lui Isus Hristos este o taină. Nu spune Biblia că aceasta este revelația lui Isus Hristos?”

Și când mergi la începutul Cărții Apocalipsei, în versetul unu ni se spune că aceasta este descoperirea lui Isus Hristos. Deci Cartea Apocalipsei este descoperirea lui Isus Hristos (Amin), iar fratele Branham ia aceasta și spune: *„Acele șapte Tunete”* și merge până la Apocalipsa 10.1-7, când cele șapte Tunete și-au făcut auzite glasurile, iar Ioan a spus că era pe cale să scrie ce au spus (Amin), dar Glasul din cer i-a poruncit să nu scrie nimic, ci să pecetluiască. Astfel, aici fratele Branham arată că vede, că știe simbolurile, simboluri aici și interpretări aici și simboluri aici, totul fiind scris în formă de simbol, unele dintre ele fiind deja interpretate în Biserici sau

În Cartea Apocalipsei. Dar când ajunge la aceste șapte Tunete, ele nu au niciun simbol, nu au nicio revelație, nu au nimic în spate, ci sunt pecetluite. Dar fratele Branham a știut că aceasta este Revelația lui Isus Hristos, Cartea Apocalipsei este descoperirea lui Isus Hristos, iar descoperirea lui Isus Hristos are să fie încheiată de Mireasa Lui. Trebuie să fie terminată înainte ca El s-o răpească. Astfel, știa că acolo există ceva, șapte Tunete, acolo erau șapte Tunete care au vorbit, dar lui Ioan i s-a poruncit să nu scrie, așa că în cele șapte Tunete care trebuie dezvăluite, există ceva pentru că este descoperirea lui Isus Hristos.

„Nu spune Biblia că aceasta este Revelația lui Isus Hristos? Atunci de ce există o taină ascunsă (Hmm!), în cele șapte Tunete? Ioan era pe punctul să scrie, dar Glasul care venea din cer i-a spus: „Nu scrie, ci pecetluiește-o! Pecetluiește-o, pune-le pe partea din spate a Cărții, pentru că trebuie să fie dezvăluite, sunt tainele din Apocalipsa 10.7.” Noi știm atât de bine ce spune aici: „Dar în zilele glasului îngerului al șaptelea, care este un profet, când va începe el să sune, taina lui Dumnezeu trebuie să fie terminată”, astfel încât fratele Branham să le știe. Cele șapte Tunete trebuie să fie dezvăluite, Taina lui Dumnezeu din zilele trecute nu poate continua.

Să citim mai departe:

„Dar în zilele glasului îngerului al șaptelea...” El trebuia să sune această taină, așa că trebuie să existe o descoperire a acestor șapte Tunete. „...Când va începe să sune, taina lui Dumnezeu trebuie să fie terminată, așa cum le-a fost spus slujitorilor Săi profeți.”

Apoi, în **Pecetea întâi**, el spune:

„Vedeți, „la Cartea, rupe Pecetele”, și le arată îngerului al șaptelea, pentru că sigur, tainele lui Dumnezeu sunt slujba îngerului al șaptelea. Noi tocmai am trecut prin Epocile bisericii și chiar prin istorie, și am dovedit aceasta. Vedeți? Acesta este Mesajul îngerului din biserică a șaptea, el descoperă toate tainele, toate lucrurile din trecut. Apocalipsa 10.1-7, și care urmează să fie.”

Aceasta trebuie să fie atât de tare, frate! Aceasta este lucrarea îngerului al șaptelea, să dezvăluie tainele ascunse, ce spun cele șapte Tunete. Aceasta este slujba îngerului al șaptelea, descoperirea acelor lucruri. Lui Ioan i s-a spus să nu scrie. Au fost dezvăluite, au fost vorbite și Ioan le-a auzit, i s-a spus de fapt ceva, dar ceea ce s-a spus, a fost pecetluit. Amin. La sfârșitul Cărții, Ioan a primit

poruncă să nu o pecetluiască (Amin), așa că trebuie să vină un timp în care ceea ce a fost pecetluit, trebuie să fie desigilat, iar aceasta este slujba îngerului al șaptelea.

În **Pecetea întâi** spune:

„Apoi, vor ieși șapte Tunete tainice care nici măcar nu sunt scrise deloc. Acesta este adevărul. Eu cred că cele șapte Tunete vor fi descoperite în ultimele zile, ca să aducă Mireasa împreună pentru credința de răpire, deoarece prin ceea ce avem chiar acum, nu am fi în stare s-o facem. Acolo este ceva și noi trebuie să pășim mai departe. Noi nu putem avea destulă credință nici pentru vindecare divină, dar trebuie să avem suficientă credință ca să fim schimbați într-o clipă și să fim luați la o clipeală afară din acest pământ. Cu voia Domnului, la un moment dat, noi vom afla unde scrie aceasta.”

Fraților, el spune că trebuie să vină o revelație, trebuie să vină ceva care să ne ducă mai departe. Fratele Branham și-a predicat slujba până la capăt, este în prima Pecete. El a legat capetele libere care au fost scăpate de reformatori, a readus învățătura corectă, ceea ce a învățat Pavel despre botez, sămânța șarpelui, dumnezeire, apoi a restaurat ordinea în biserică, a restaurat toate acestea, dar a spus că trebuie să vină ceva, că în Biblie există a taină, sub cele șapte Tunete există o taină a lui Dumnezeu, care trebuie descoperită de îngerul al șaptelea, și a spus că aceasta trebuie să vină ca să putem face un pas înainte. Slavă lui Dumnezeu!

În **Hristos este Taina lui Dumnezeu descoperită**, el spune:

„El a fost arătat sau dezvăluit în fiecare tip din Biblie...”

Dacă observați, este pasul înainte la Pecete, iar după Pecete, vine și predică mesajul „Hristos este Taina lui Dumnezeu descoperită.” Amintiți-vă că adevăratele slujbe a îngerului al șaptelea sunt aceste taine. Când mergi la Apocalipsa 10.7, acolo scrie că în zilele glasului îngerului al șaptelea, va fi dezvăluită taina lui Dumnezeu. Deci, trebuie să existe o taină a lui Dumnezeu care să fie dezvăluită, astfel încât să fie dezvăluite tainele (la plural). Dar există și o taină care trebuie să fie dezvăluită, însă înainte să poată dezvălui taina, trebuie dezvăluite tainele, iar în dezvăluirea tainelor, el va declara taina. De aceea nu poți pune aceasta într-un manual, nu o puteți schița pe diagrama cuiva, „Oh, am luat-o acum!” Prieteni, nu vine prin educație, ci vine prin Duhul. Este o taină, iar tainele sunt descoperite prin Duhul.

„Hristos este Domnul. Dumnezeu a descoperit că L-a arătat sau dezvăluit în fiecare tip din Biblie.”

Ce arată el? Această mare taină, taina lui Dumnezeu. Dar până să ajungem la Hristos ca taină a lui Dumnezeu, fratele Branham a terminat descoperirea tainelor. Vedeți, descoperirea celor șapte Tunete a fost revelatoare. Amin. Dezvăluind care erau cele șapte Pecete, care erau simbolurile celor șapte Pecete, pentru că atunci când cele șapte Pecete au fost deschise în Apocalipsa capitolul șase, au fost deschise șase dintre ele. În Apocalipsa capitolul șase, am văzut un cal alb, unul roșu, unul negru sau unul gălbui. Am văzut toate aceste simboluri, iar acum, fratele Branham intră sub Tunete, pentru că Tunetele conțin descoperirea a tot ceea ce a fost, și începe să dezvăluie toate tainele. Dar există o a șaptea Taină, există o a șapte Pecete, iar când te uiți la cea de-a șaptea Pecete în Apocalipsa capitolul opt, când a fost deschisă cea de-a șaptea Pecete, a fost o tăcere. Fratele Branham a spus că era tăcere, nu s-a spus nimic, nu s-a descoperit nimic și nu există niciun simbol. Amin.

În Apocalipsa 10 spune că atunci când au vorbit cele șapte Tunete, i s-a spus că nu scrie nimic, a spus că trebuie să fie conectate împreună, așa că Pecetea a șaptea a fost redusă la tăcere. Acolo nu există niciun simbol pentru că au fost cele șapte Tunete. Nu a fost spus nici un simbol, nu a fost spus nimic, ci a fost doar tăcere. Deci, aceste două lucruri merg împreună sub descoperirea celei de-a șaptea Pecete. Amin.

Hristos Însuși a venit să deschidă Pecetele, pentru că numai Mielul poate deschide Cartea. Astfel, sub taina Pecetei a șaptea, a venit Hristos Însuși pentru a dezvălui tainele de sub cele șapte Tunete (Amin), a dezvăluit și a legat laolaltă capetele, a dezvăluit toate tainele. Fratele Branham a trecut prin șase Pecete, iar în cele șase Pecete a explicat totul: calul alb, simbolizează aceasta, acest lucru s-a întâmplat în istorie atunci, și a adus o mulțime de detalii minunate și multe informații, dar când a ajuns la Pecetea a șaptea, nu a spus ce este Pecetea a șaptea, așa cum a spus despre primele șase Pecete. De ce? Pentru că în primele șase Pecete a dezvăluit tainele, dar în Pecetea a șaptea el dezvăluie Taina, pentru că Taina este cea care a dezvăluit tainele.

Sper că nu vă supăr. Citiți Mesajul și veniți să ascultați acest lucru din nou. Stai pur și simplu în prezența Domnului și roagă-L pe Dumnezeu să aducă descoperirea, iar atunci toate lucrurile vor începe să se miște repede. Atunci faceți „click” și spuneți:

„Acum știu despre ce vorbește.”

Dar Taina era Taina lui Dumnezeu în Hristos. Amin. Când Dumnezeu Și-a descoperit Taina, a venit Hristos Însuși (Amin). Aceasta reprezintă Norul acela când te uiți la El. Fratele Branham a văzut-o mai întâi ca o piramidă de Îngeri, ca o constelație de Îngeri, cei șapte Îngeri care au coborât (Amin), care reprezintă epocile Bisericii, arată că sunt complete. Mai târziu, i s-a spus să ia fotografia și s-o întoarcă spre dreapta, iar când a întors-o spre dreapta, a văzut chipul lui Hristos și a recunoscut că Acesta era capătul. Domnul cobora, venea să deschidă Pecetele, Hristos este Taina lui Dumnezeu, iar această Taină a fost dezvăluită în zilele glasului îngerului al șaptelea, când Taina este încheiată. Acea Taină a coborât să dezvăluie cele șapte Taine, iar în dezvăluirea celor șapte Taine, a dezvăluit-o pe a șaptea, pentru că Pecetea a șaptea din Apocalipsa este tăcerea, fără simboluri. Cele șapte Tunete sunt revelațiile conținute sub cea de-a șaptea Pecete, era liniște, nu s-a scris nimic, iar cele două merg împreună așa. În momentul în care vine Domnul și dezvăluie Pecetele, prin dezvăluirea lor îți arată Cine este aici. El a eliberat revelația Primei Peceti, iar în revelația Pecetii a doua, fratele Branham a spus: *„Sper că vedeți ce se întâmplă în jurul vostru acum. Sper că o prindeți și că nu trebuie să ies imediat s-o spun.”*

Pecetea a șaptea, Hristos Însuși, Taina lui Dumnezeu, era prezent pentru că El era Singurul care putea deschide Pecetele. Fratele Branham nu putea să le deschidă, ci doar Hristos, de aceea, Hristos a fost prezent și a deschis Pecetele. Și ce a făcut? El a manifestat Pecetea a șaptea, pentru că numai Pecetea a șaptea, Hristos, putea deschide cele șase Peceti. Astfel, atunci când fratele Branham a ajuns la Pecetea a șaptea și a început să vorbească, el s-a întors la Pecetea a șasea, pentru că toate se suprapun una peste alta. El a trebuit să le suprapună chiar și în predicare, pentru că ele se suprapun întotdeauna una peste cealaltă.

Toate aceste Peceti au fost perfecte, iar când a predicat Pecetea a șaptea, era gata să spună care era Pecetea a șaptea. Prin primele Peceti, a învățat cadența, purtarea, apoi s-a întors și a reflectat înapoi, a pus bazele și a trecut prin Scripturi disecându-le, iar când a ajuns la Pecetea a șaptea, a făcut același lucru, s-a întors la a șasea și a prezentat totul, a revăzut totul, și a ajuns la partea pe care era pe cale s-o spună. Dar atunci a spus: *„Simt că trebuie să mă opresc chiar aici.”* De ce? Pentru că în descoperirea Pecetii a șaptea din Apocalipsa 8.1, a fost liniște. Dar el a predicat Pecetea a șaptea, a învățat Pecetea a șaptea (Amin), dar nu a făcut-o după mintea firească, nu a făcut-o prin raționament, ci a făcut-o comparând lucruri

spirituale cu lucruri spirituale. Astfel, după ce a spus: „Stop! Simt că trebuie să mă opresc”, spune: „Vă amintiți pantoful de bebeluș? Tu nu poți să-i înveți pe bebelușii pentecostali lucruri spirituale.

Amintiți-vă vedenia cu cortul; cortul este Tragerea a treia. Astfel, când a fost prins în viziunea cu cortul, a văzut cortul acesta mare și o platformă. Voi știți toate acestea. Și Îngerul i-a spus că aceasta este a treia Tragere. În continuare, fratele Branham a spus: „Amintiți-vă Canionul Sabino și Sabia aceea care a căzut în mâna mea.” Ce făcea el? Vorbea despre lucruri spirituale cu o vorbire spirituală, astfel încât să poată veni Duhul să-l ridice (Amin), pentru că a fost prezentat într-o Taină.

Pavel L-a învățat într-o taină pe care mintea firească nu a putut s-o cuprindă. Și ce a făcut fratele Branham? El a predicat Pecetea a șaptea, dar nu a prezentat-o ca o informație, spunând că lucrul acesta este egal cu acesta și că săptămâna aceasta a făcut același lucru comparând lucrurile spirituale cu lucruri spirituale. El a spus: „Amintiți-vă Sabia din mâna mea”, iar când a spus profeția despre Sabia care a căzut în mâna lui, a zis: „Mi se potrivea perfect.” Noi știm că el a spus: „Aceasta este Sabia Împăratului!” și a adăugat: „Sabia este Cuvântul potrivit pentru mâna mea.” Dar după aceea, Glasul a spus că acesta este al treilea grup, așa că după ce a spus: „Stop! Simt că trebuie să mă opresc aici”, fratele Branham s-a dus la viziunea care profetia Tragerea a treia.

El a trecut prin această experiență și i s-a spus că „Aceasta este a Treia tragere a ta”, astfel încât să știm că Tragerea a treia care a venit, era deschiderea Cuvântului, era venirea lui Hristos, pentru că Hristos este Singurul putea dezvălui aceste Pечеți.

Vedeți, el a predicat Pecetea a șaptea tainic, nu informațiile, ci Viața. Fratele Branham a prezentat Pecetea a șaptea pentru că Elohim era în trupul lui. El a putut întoarce spatele spre cort și să spună ce a gândit Sara în inima ei. Amin. El îl manifesta pe Hristos, pentru că numai Hristos putea deschide acele Pечеți; El a rupt Pечеțile și le-a dat îngerului al șaptelea al Bisericii, care le-a dat apoi oamenilor. Deci, aici lucra prin biserica a șaptea și Mesager. Ce este El? Este Hristos, este Pecetea a șaptea. Cine ne dă descoperirea celor șapte Pечеți în epoca a șaptea a bisericii? Mesagerul care le-a deschis nu putea fi decât Hristos. Dar unde este Hristos? Ce este aceasta? Este Taina lui Dumnezeu. El a dezvăluit că aceasta este Taina lui Dumnezeu din zilele noastre.

El a terminat Taina lui Dumnezeu, a arătat-o. Taina lui Dumnezeu a fost Dumnezeu deasupra noastră; Dumnezeu cu noi și acum, Dumnezeu în noi. Dumnezeu deasupra noastră este Tată; Dumnezeu cu noi, Fiul Său și acum este Dumnezeu în noi, Duhul Sfânt. Ce este divinitatea? Este Taina lui Dumnezeu și a fost terminată în zilele noastre. Amin. Și este predicată tainic, de aceea este nevoie de descoperirea dătoare de Viață. Prin această Taină, noi putem deveni Cuvântul manifestat în ceasul acesta. Slavă Domnului.

Cred că nici nu mi-am terminat citatul:

„...El a arătat-o sau a dezvăluit-o în fiecare tip din Biblie...” care vine la Pecetea a șaptea.

„...De aceea, întreaga Biblie este descoperirea Tainei lui Dumnezeu în Hristos. Hmm! Întreaga Biblie este expresia scopului pe care L-a avut Dumnezeu, un scop pe care voia să-L realizeze în întreaga Biblie. Și toate faptele credincioșilor din Biblie au fost un tip, exprimând care este marele scop al lui Dumnezeu, iar acum, în aceste zile din urmă, El a descoperit-o și a arătat-o. Cu ajutorul lui Dumnezeu, veți vedea chiar în dimineața aceasta, ceea ce a avut Domnul tot timpul în minte și a exprimat.”

Ce face fratele Branham? Compară lucrurile spirituale cu lucruri spirituale. Mai departe spune:

„...Luther a venit și a predicat numai neprihănirea, a predicat numai neprihănirea care tocmai a izbucnit în epoca aceea. El nu știa ce epocă era. Apoi a venit Wesley și a bătut prin epoca lui. Vedeți? Din ea au venit multe ramificații, s-au ridicat celelalte biserici. Apoi au venit pentecostalii, au bătut și ei, dar s-au dus, s-au organizat și s-au întors din nou înapoi în moarte. Vom ajunge la ea în câteva minute, chiar înapoi în „moarte.”

Apoi vine descoperirea tainei, să descopere cum a fost totul...” Aceasta este ziua noastră. *„Apoi vine descoperirea tainei, să descopere cum a fost totul. De unde sunt aceste doctrine mici? Luther a adus catehismul și celelalte; Wesley a adus aceasta, aceea și cealaltă; apoi, pentecostalii au adus și ei organizația, botezul în „Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt,” și alte lucruri; fără să cunoască deosebirea. Dar în zilele din urmă, El a venit, a luat toate aceste taine și le-a explicat clar, descoperindu-le. De ce? În ultimele zile, aceste mari taine pe care le avea Dumnezeu în inima Sa, trebuie descoperite.”*

Toate acestea trebuiau terminate în ultimele zile. Tainele au dezvăluit capetele lăsate libere și le-au legat între ele, astfel încât această mare taină pe care a avut-o Dumnezeu în mintea Sa încă înainte de facerea lumii, să poată fi dezvăluită acum. Dacă aş putea explica aceasta! Noi putem lucra la doctrine, dar doctrinele nu au avut niciun rost. Sper să nu mă înțelegeți greșit. Trebuie să înțelegeți fundamentul, să înțelegeți vina, să te înțelegeți pe tine însuși, să știi de ce a fost nevoie de răscumpărare, ca să știi cine ești cu adevărat; să vezi că este vorba despre dezvăluirea acestei taine, la sfârșitul timpului. Și fără sămânța șarpelui, nu se putea dezvălui taina lui Dumnezeu; nu ai ști cine ești și dacă nu știi cine ești, nu poți ști Cine este Dumnezeu, pentru că vii de la Dumnezeu; dacă nu știi cine ești, nu poți avea taina lui Dumnezeu, nu poate fi încheiată. El a venit să predice divinitatea deoarece fără înțelegerea corectă a divinității, nu știm Cine este Dumnezeu, iar dacă nu știm Cine este Dumnezeu, nu știm cine suntem noi; dacă nu știm cine suntem, nu putem primi niciodată taina lui Dumnezeu încheiată.

Deci, doctrinele au fost o oportunitate de luptă și dezbateri, de a scrie cărți și de a stabili credințe doctrinare, dar nu acesta era scopul, și el a trebuit să lege capetele lăsate libere din Epocile bisericii și să le încheie, astfel încât să putem primi taina lui Dumnezeu. Noi nu am putea s-o primim fără să înțelegem aceste lucruri, fără învățătura Epocilor bisericii. Dacă nu am ști Epocile bisericii, nu am ști ce a fost greșit și ce a făcut Dumnezeu și nu am putea concepe, nu am putea să-l primim pe Luther ca ales al lui Dumnezeu. Nu ai putea crede aceasta când ai auzi că a fumat pipă și i-a numit pe evrei antihriști, iar prin afirmațiile lui a ridicat chiar o prigoană împotriva lor. Nu l-ai putea accepta niciodată pe Luther și nu ai putea accepta niciodată că Luther și cei din vremea lui au avut același Duh Sfânt ca astăzi.

Fratele Branham a spus să nu spui niciodată aceasta, dar este nevoie de descoperirea celor șapte Epoci ale bisericii, fiindcă aceasta te va ajuta să înțelegeți cum a crescut Trupul lui Hristos, cum a fost distrus Pomul Mireasă, cum a fost mâncat de toate acele insecte, dar Dumnezeu l-a reconstruit, a restituit Pomul Mireasă.

Vedeți, noi ne putem agita, putem să ne certăm și putem dezbate cu aceste biserici și grupuri, cu grupul acesta bisericesc, cu confesiunea aceasta și cu cealaltă, și poate faci pe cineva să fie de acord cu tine, că poate a fost adulter în grădina Eden, iar aceasta ne-a cauzat căderea. Dar nu despre aceasta este vorba, deoarece scopul era să prindem Taina lui Dumnezeu descoperită, scopul a fost să înțelegem Cine este Dumnezeu, cum Și-a întrerupt Planul și a început să

răscumpere creația pierdută, Cine este Hristos și cine suntem noi în Hristos, pentru că fără această înțelegere, Taina lui Dumnezeu nu este terminată. Eu nu vreau să mă lupt cu privire la doctrine, ele trebuie să mă aducă la Aceasta.

Toată lucrarea fratelui Branham a fost manifestarea Duhului, demonstrarea Vieții lui Isus Hristos, totul a fost ca să mă aducă la aceasta. Vindecările, minunile, profețiile, vizita Îngerilor, Canionul Sabino, toate aceste lucruri trebuiau să mă aducă la aceasta, astfel încât să putem vedea descoperită Taina lui Dumnezeu.

Să citim mai departe din **Hristos este Taina lui Dumnezeu descoperită**:

„Așa cum a promis, toată această Taină este dezvăluită Miresei Sale. Iadul este împotriva acestui Adevăr.” De ce credeți că ar fi împotriva acestui Adevăr? Pentru că atunci când tu privești cu fața deschisă într-o oglindă, te-ai transformat în imaginea pe care o vezi, din slavă în slavă. Dar dacă diavolul poate păstra peste tine sau peste inima ta un vâl, când Mesagerul a citit Cuvântul, își poate menține controlul și poate sta încă pe pământ ca un intrus. Amin. Aceasta este Taina, aceasta este ultima parte dezvăluită, este Taina lui Dumnezeu care trebuie terminată, și când Taina lui Dumnezeu este terminată și Mireasa este adunată complet sub descoperire, blestemul păcatului este rupt (Amin) și își pierde toată puterea. Astfel, el trebuie să păstreze vâlul în mintea ta, în inima ta, trebuie să păstreze vâlul peste Cuvânt și trebuie să ne țină să ne luptăm pentru doctrină, să ne luptăm pentru aceasta și cealaltă, să luptăm pentru sfințenie și pentru orice. Amin. Dar pe mine nu mă interesează să mă lupt pentru nimic, deoarece totul a avut scopul să mă împingă și să mă conducă la această descoperire. Lăsați-vă conduși la această descoperire și nu vă lăsați agățați ca un fariseu, nu vă închideți ca un saducheu! Toate aceste lucruri trebuie să te conducă la această descoperire. Noi putem începe dezbateri despre învățătură, putem începe să condamnăm o biserică, să condamnăm un predicator, dar ce rost are condamnarea tuturor acestor lucruri când trebuie să-i faci pe oameni să fie descoperirea lui Dumnezeu în această zi, ca s-o manifeste, ca s-o trăiască, pentru că trebuie să fie Cuvântul viu în această zi.

Dacă Satan poate opri această descoperire a Tainei lui Dumnezeu în tine și în mine, ești terminat. De aceea, diavolul te va lăsa să spui că fratele tău te-a rănit. De ce? Pentru că încearcă să-ți pună vâlul înapoi peste inimă. Pornește comentarii și se străduiește să te țină departe de descoperirea acestei taine. Poți crede că biserica se maturizează, îl accepti pe fratele Branham ca profet al lui Dumnezeu, îl

poți primi ca mesagerul al șaptelea al bisericii, dar dacă nu ajungi ca Viața Lui să trăiască în tine descoperind că descoperirea Tainei lui Dumnezeu s-a încheiat în această zi, Satan a biruit Cuvântul lui Dumnezeu.

De aceea, data viitoare când te simți atras într-o dezbateră, renunți imediat pentru că aceasta nu are nimic a face cu ceea ce suntem. Eu am luat momeala de mai multe ori decât aș vrea să recunosc, mi-e rușine și nu mi-a făcut bine. Ceea ce îmi face bine este să mă așez și să-L citesc pe Hristos Taina lui Dumnezeu, să plâng și să realizez că Dumnezeu nu vrea să-mi arate numai ceva ce vrea să arate lumii prin mine, ci în această zi, vrea să-Și ia Mireasa și vrea să deslușească Tainele. Amin. Să lege împreună toate capetele libere, astfel încât Ea să înțeleagă cine este cu adevărat, cine a fost destinată să fie, cum a ajuns în această stare și ce a făcut El ca s-o elibereze, astfel încât să ne poată scoate vălul din inimă, să poată scoate vălul de peste Cuvânt pentru ca noi, cu fața deschisă, să putem privi în desăvârșire Taina lui Dumnezeu descoperită și să ne schimbe în ceea ce privim, din slavă în slavă. Amin.

Atunci nu trebuie să arăți pe nimeni pentru că tu ești taina lui Dumnezeu descoperită; El v-a descoperit că sunteți Taina lui Dumnezeu terminată în această zi, pentru că Taina lui Dumnezeu este Hristos. Hristos este Taina lui Dumnezeu descoperită, și Hristos trebuie să aibă un Trup, iar Mireasa este Trupul complet al lui Isus Hristos. Tu ești aici pentru a manifesta această Taină. Poate că nu vei putea explica, dar crezi că aceasta este Taina lui Dumnezeu.

Pavel a învățat-o ca o taină, dar numai prin deosebirea Duhului; fratele Branham a învățat taina doar prin descoperirea Duhului, iar Taina era Isus. El era Taina, El era Emanuel, El era Dumnezeu cu noi, El era Dumnezeu în trup, El era Taina manifestată, dar ei erau prea orbi ca s-o poată vedea. Dar a oprit aceasta manifestarea? A oprit manifestarea scopului? A oprit opera răscumpărării? Orbirea nu poate opri lucrarea lui Dumnezeu. Acum, Dumnezeu lucrează în și prin Mireasa Sa. Ce face El? Descoperă Taina, că Taina lui Dumnezeu S-a terminat în această zi. El dezvăluie taina Trupului lui Hristos, ultima parte a Trupului Său fiind pusă împreună pentru a completa Trupul lui Isus Hristos, iar când va intra ultimul, răpirea va avea loc. Deci, aici este completarea Trupului lui Isus Hristos, iar Hristos este Taina lui Dumnezeu descoperită, așa că noi stăm aici ca partea finală a Trupului și dezvăluim toată taina.

De ce este tot iadul împotriva acestei descoperiri? Pentru că această revelație

distruge autoritatea iadului, distruge minciunile iadului, distruge toate greșelile și concepțiile greșite care au venit prin epocile bisericilor. Această descoperire le distrage pe toate, deoarece scopul ei este să ne împiedice să cădem în aceeași capcană în care au căzut înaintașii noștri. Fără această descoperire, nu o puteți obține.

Haideți să citim ce a spus fratele Branham în continuare:

„Toată taina aceasta este descoperită Miresei Sale, așa cum a promis El.” De aceea, nu o poți explica prietenilor voștri. Ea este descoperită numai Miresei. *„Iadul este împotriva descoperirii adevărate cu privire la această taină, dar Mireasa stă pe ea, aceasta fiind sprijinul ei.”* Sprijinul Miresei este descoperirea adevărată.

„De ce îți este foame, biserică? De ce îți este sete? Este Tatăl care încearcă să-ți dezvăluie această taină ascunsă. Dar tu lași atât de multe lucruri s-o scoată din inima ta! Tu lași ca serviciul tău, soția ta, copiii tăi, soțul tău, să o scoată din inima ta. Lași ca îngrijorările lumii, păstorul, sau altcineva, să ți-o ia, măcar că ești conștientă de foamea și setea din inima ta. Cine o provoacă? Dumnezeu, care vrea să-ți descopere Adevărul, pentru că zilele din urmă, timpul sfârșitului este aici.

...Ce au făcut ei? S-au vândut complet raționamentelor înțelepciunii și educației, ca odinioară Eva și îngerii căzuți. Wesley a fost un om a lui Dumnezeu; dar ce a urmat după el? Îngerii căzuți au intrat înăuntru. Ce au fost îngerii căzuți la început? Ființe creative ale lui Dumnezeu, dar au căzut prin înțelepciunea lui Lucifer. Și ați văzut ce au devenit? Îngeri căzuți. Organizațiile au apărut în urma oamenilor lui Dumnezeu, care au fost trimiși să restabilească Adevărul pe pământ. Înainte ca Adevărul să poată merge, să proclame și să ajungă la descoperirea reală a lui Hristos, îngerii căzuți au venit înăuntru și au preluat-o și au făcut din ea o denominațiune.”

Nu este uimitor că bărbații aceia aduceau Adevărul? Însă ei trebuiau să continue în acel Adevăr, să-L proclame și să ne aducă la descoperirea reală a lui Hristos. Dar ce s-a întâmplat? Au lăsat jos acel Adevăr și nu au ajuns la revelația reală a lui Hristos. A fost Adevărul, a fost corect, a fost timpul lui Dumnezeu, era Cuvântul pentru ziua lor, dar bărbații aceia trebuiau să continue, acele mișcări trebuiau să continue să proclame și să aducă Taina completă a lui Hristos.

Lăsați-mă să mai citesc aceasta încă o dată:

„Înainte ca Adevărul să poată merge, să proclame și să ajungă la descoperirea reală a lui Hristos, îngerii căzuți au venit înăuntru și au preluat-o și au făcut din ea o denotațiune.

Acesta este motivul pentru care trebuiau să fie descoperite tainele celor șapte Peceți.” Ca să vă împiedice s-o faceți din nou. Trebuia să fie dezvăluite tainele celor șapte Peceți, toate tainele referitoare la tot ce s-a întâmplat de-a lungul timpului. Ce ungere s-a luptat cu biserica, ce Ungere susținea biserica, și ce s-a întâmplat în biserică de-a lungul timpului. De ce au trebuit deschise cele șapte Peceți? Pentru că acest ciclu a ajuns la capăt (Amin) și se va încheia cu această descoperire.

„Acum vedeți ce au făcut prin faptul că au lăsat afară? Dacă Luther ar fi mers înainte, ei ar fi fost aici.” De ce? Pentru că Luther a fost ales. *„Dacă Wesley ar fi mers înainte, dacă Penticostalii ar fi mers înainte, ce ar fi făcut ei?”*

Acum se poate întâmpla un singur lucru. Trebuia să existe un Mesaj al timpului de sfârșit, când nu mai este nimic altceva care să o poată urma. Acum, lumea ecumenică a așezat un astfel de regim încât să nu poată exista nici o denotațiune și nimic altceva nu poate să o urmeze; tu ești în ea sau nu ești în ea. Fructul este în vârful pomului, și Lumina strălucește pe rodul acela rânduit mai dinainte. El se coace într-un rod asemănător lui Hristos, rodind aceeași maturitate și dulceață, și același Duh pe care El L-a avut în El. Sper că vedeți!”

La fel spun și eu: *„sper că vedeți.”* Dar nu trebuie să spui: „L-am văzut”, ci sper să-L vezi. Sper că sub descoperirea acestei slujbe, există o Mireasă care crește în maturitate. Este punctul în care Îl poți vedea. Atunci poți vedea vârful, poți vedea slujba lui Hristos, Îl poți vedea în William Branham, Îl poți vedea în afara Scripturilor și poți vedea Scripturile împlinite în El. Poți vedea toate acestea, dar toate acestea trebuiau să producă ceva. Slujirea îngerului al șaptelea trebuia să ne aducă la acest lucru prin slujba din Maleahi 4, astfel încât rodul să poată ajunge la coacere în Hristos. Care a fost scopul Mesajului? Să vă determine pe voi și pe mine, să fim Hristos pe acest pământ; cu același personaj, cu aceeași conduită cu aceeași predare față de Tatăl, cu aceeași ascultare de Cuvânt.

„El se coace într-un rod asemănător lui Hristos, rodind aceeași maturitate și dulceață, și același Duh pe care L-a avut în El. Sper că vedeți!”

Eu spun și în această dimineață: *„Sper să-L vedeți. Sper să-L vedeți în mine, în tine*

și sper să continue să crească până acolo încât totul să fie manifestarea Lui. Ea îl reflectă, Ea este Trupul, El este Capul, înțelepciunea Lui, conducerea, îndrumarea Sa reflectată în manifestare în Trupul Său, iar Trupul Său acționează ascultându-Și Minte. Aceasta este ziua în care trăim, aceasta este Taina descoperită astăzi.

În mesajul **Răpirea**, fratele Branham spune:

„Ei bine, în epoca lui Wesley faptele care le-a făcut el au mărturisit cine era el. În epoca lui Luther în reformă, sigur, aceea a mărturisit cine era el. În zilele penticostalilor, restabilirea înapoi a darurilor, vorbirea în limbi, scoaterea afară a dracilor și alte daruri, păi acelea au mărturisit că nu era glumă referitor la aceasta.

Când s-a ridicat prima dată, oamenii au spus... Am citit cărțile despre istoria penticostalilor. Ei spuneau: „Nu poate dura mult, se va stinge!” Dar ea arde încă. De ce? Pentru că nu o puteți stinge. Dumnezeu a spus că va fi acolo. Ea este acea porțiune de Cuvânt și nu o puteți lăsa la o parte... apoi, când este chemată Mireasa, cum o veți stinge? Aceea este descoperirea manifestării Cuvântului adevărat, iar noi trăim în ziua aceea. Slavă lui Dumnezeu! Este descoperirea tainei Sinelui Său.”

Mă pregătesc să citesc o parte dintr-o propoziție, dar vreau să fiți atenți:

„...noi trăim în ziua aceea. Slavă lui Dumnezeu! Este descoperirea tainei Sinelui Său.”

Descoperirea tainei Sinelui Său. Unde urmează s-o dezvăluie? În tine și în mine. Este descoperirea Tainei Sinelui Său.

Haideți să mergem la Romani 16.25-27:

„Iar Aceluia care poate să vă întărească, după Evanghelia mea și propovăduirea lui Isus Hristos – potrivit cu descoperirea tainei care a fost ținută ascunsă timp de veacuri,

dar a fost arătată acum prin scrierile prorocilor și, prin porunca Dumnezeului celui veșnic, a fost adusă la cunoștința tuturor neamurilor, ca să asculte de credință –

a lui Dumnezeu, care singur este înțelept, să fie slava, prin Isus Hristos, în vecii vecilor! Amin.”

Aceasta a fost o taină ținută ascunsă înainte de întemeierea lumii, dar acum taina este descoperită, nu în slovă, ci în Duh. Pavel a venit și a predicat Noul Testament, nu în slovă, pentru că slova omoară, de aceea a venit să Îl predice în Duhul, iar acum este ziua de la sfârșitul veacurilor, ultima zi pentru descoperirea Tainei lui Dumnezeu. Și vreau să spun încă o dată: nu în slovă, ci în Duhul. Dumnezeu dorește ca Viața Lui să trăiască în Mireasa Sa, pentru a manifesta la sfârșitul timpului această mare taină.

În **Hristos este Taina lui Dumnezeu descoperită**, el spune:

„Dar descoperirea a înaintat prin Sânge, prin Isus Hristos, care este Sângele lui Dumnezeu, Sângele creator în pântecul Mariei. Pavel L-a cunoscut prin descoperire, cum Îl cunoaștem și noi astăzi. Acesta este singurul fel în care puteți să-L cunoașteți. Unii spun: „Eu sunt baptist”, dar aceasta nu înseamnă nimic. „Sunt catolic.” Aceasta nu înseamnă nimic. Numai prin descoperire, când Dumnezeu ți-a dezvăluit Cuvântul! El este Cuvântul. Cum știi că Cuvântul este descoperit? El trăiește și Se exprimă prin voi. Oh!”

Cu aceasta vreau să plecăm în dimineața aceasta. De unde știu că este dezvăluită? Pentru că Viața pe care o trăiesc acum, o trăiesc prin credința în Fiul lui Dumnezeu, prin care am murit și am omorât faptele trupului, prin Duhul. Și nu mai trăiesc eu, ci Hristos trăiește în mine. Cum știu această taină? Dumnezeu mi-a dezvăluit-o, pentru că trăiește și Se exprimă prin mine. Vrem o expresie mai mare? Atunci, trebuie să privim cu fața deschisă în oglindă și să fim schimbați în imaginea Domnului, prin ceea ce vedem. Atunci vă veți trăi descoperirea. Lăsați-o să se afunde și vă veți trăi descoperirea. Dacă nu ne place felul în care trăim, poate trebuie să ne rugăm pentru descoperire, pentru că tu vei manifesta ceea ce îți este dat ție. Eu cred că este adevărat că veți trăi descoperirea voastră și descoperirea pe care o aveți va deveni manifestarea vieții voastre. Astfel, când privim manifestarea din viața noastră și o vedem, știți de ce nu sunt mulțumit de manifestarea vieții mele.

Nu este timpul să ne întoarcem la litera Legii, ci este timpul să-I spunem lui Dumnezeu: „Vin cu o față descoperită, dezvăluită, cu inima deschisă și privesc ca într-o oglindă, să fiu schimbat în imaginea pe care o văd.” De ce avem nevoie? Trebuie să-L vedem așa cum este El astăzi. Avem nevoie de această mare descoperire că al șaptelea înger urma să vină și în zilele glasului îngerului al șaptelea, taina lui Dumnezeu va fi dezvăluită. Noi avem nevoie de această

descoperire pe care trebuie s-o privim cu fața descoperită. Nu avem nevoie de niciun vâl pe inimă și pe mintea noastră, ci avem nevoie de o față deschisă pentru a privi ca într-o oglindă și să fim schimbați în imaginea pe care o vedem.

Când privim la această mare Taină, fratele Branham a spus în **Hristos este taina lui Dumnezeu descoperită:**

„Când privim Taina pe care o vedem, pe Hristos, ar trebui să fim schimbați în ceea ce vedem, până când Îl reflectăm pe Cel ce ne îndreaptă.”

De aceea, eu cred că nu am făcut un serviciu mesajului încercând să educăm, să luptăm cu botezul, să luptăm cu catolicii și să dovedim că învățăturile noastre sunt adevărate. Cred că nu am făcut un serviciu. Toate învățăturile trebuiau să-L facă pe Hristos să se manifeste în tine. Eu cred că în această zi, Dumnezeu vrea o epistolă vie, scrisă și prezentată lumii, Viața lui Isus Hristos. Pentru aceasta a murit Hristos. În această zi, în această înviere, este biruința Lui; Biserica este biruința și scopul morții Lui, și vă spun că Dumnezeu mă dezbracă de toate lucrurile până când tot ce văd este imaginea Sa perfectă, pe care a adus-o profetul în această zi, descoperirea Peceteii a șaptea. Scriptura spune că tu te uiți ca într-o oglindă, iar când te uiți în Hristos, tu devii reflecția și reflecția devine tu; tu ești ceea ce este El. El este scopul descoperirii din această zi.

Haideți să mergem la Romani 8.29:

„Căci, pe aceia pe care i-a cunoscut mai dinainte, i-a și hotărât mai dinainte să fie asemenea chipului Fiului Său, pentru ca El să fie Cel Întâi Născut dintre mai mulți frați.”

Ce voia Dumnezeu? Descoperirea acestei Taine în tine. Hristos este Taina lui Dumnezeu dezvăluită și terminată sub sunetul glasului Îngerului al șaptelea. *„Și aceia pe care Dumnezeu i-a cunoscut mai dinainte, i-a și hotărât mai dinainte să fie conform imaginii Fiului Său pentru ca El să fie Cel Întâi Născut dintre mai mulți frați.”* Dacă ești predestinat, ești predestinat să-L reflecti pe Hristos, ești predestinat să fii conform cu imaginea Lui.

Să mergem la 1 Corinteni 13.8-13:

„Dragostea nu va pieri niciodată. Prorociile se vor sfârși; limbile vor înceta; cunoștința va avea sfârșit.

Căci cunoaștem în parte și prorocim în parte,

dar, când va veni ce este desăvârșit, acest „în parte” se va sfârși.

Când eram copil, vorbeam ca un copil, simțeam ca un copil, gândeam ca un copil; când m-am făcut om mare, am lepădat ce era copilăresc.

Acum, vedem ca într-o oglindă, în chip întunecos; dar atunci, vom vedea față în față. Acum, cunosc în parte; dar atunci, voi cunoaște deplin, așa cum am fost și eu cunoscut pe deplin.

Acum dar rămân acestea trei: credința, nădejdea și dragostea, dar cea mai mare dintre ele este dragostea.”

Amintiți-vă că am început cu 2 Corinteni 3.18, unde scrie că „noi toți privim cu fața descoperită, ca într-o oglindă, slava Domnului și suntem schimbați în același chip al Lui, din slavă în slavă.” Dar acum spune:

„...dar atunci, vom vedea față în față. Acum, cunosc în parte; dar atunci, voi cunoaște deplin, așa cum am fost și eu cunoscut pe deplin.

„...când va veni ce este desăvârșit, acest „în parte” se va sfârși. Când eram copil, vorbeam ca un copil”, iar în versetul 12 spune: „Acum, vedem ca într-o oglindă, în chip întunecos; dar atunci, vom vedea față în față. Acum, cunosc în parte; dar atunci, voi cunoaște deplin, așa cum am fost și eu cunoscut pe deplin.”

*Fratele Branham se referă la această Scriptură în **Întrebări și răspunsuri**, unde spune:*

„1Corinteni 13 spune: „...când va veni ce este desăvârșit, acest „în parte” se va sfârși. Deci, toate aceste lucruri mărunte, sărituri în sus și-n jos ca un copil care încearcă să vorbească în limbi și toate aceste lucruri, se termină când vine ceea ce este desăvârșit. Astăzi, prin ajutorul lui Dumnezeu, avem interpretarea desăvârșită a Cuvântului cu legitimare divină, așa că ceea ce este în parte, se sfârșește. „Când eram copil, vorbeam ca un copil, simțeam ca un copil, gândeam ca un copil; când m-am făcut om mare, am lepădat ce era copilăresc.”

Vedeți, acest lucru vine la sfârșitul lui 1Corinteni 13, care este capitolul despre dragoste, dragostea agapae, despre care știm că este Piatra de temelie.

Când fratele Branham a predicat **Statura unui om desăvârșit**, a spus că piatra de temelie este dragoste, care este Dumnezeu Însuși. Când individul ajunge la descoperirea din această zi, aceasta este interpretarea desăvârșită a Cuvântului cu legitimare divină. Fratele Branham a spus că atunci când vine ceea ce este desăvârșit, ce este în parte se va termina. Sunt eliminate înțelegerile parțiale pe care le aveam când eram copii? Ce face aceasta? Ne aduce la maturitatea deplină, pentru a ne conduce la piatra de temelie a iubirii, la o unire de căsătorie. Tot ceea ce facem acum este motivat de dragoste. Când a venit Isus Hristos să-L manifeste pe Tatăl, El nu L-a manifestat pe Tatăl pentru că era obligat s-o facă, nu L-a manifestat pe Tatăl pentru că S-a temut că dacă n-o face va fi pierdut, nu L-a manifestat pe Tatăl pentru că încerca să atingă un obiectiv și să ajungă la ceva, astfel încât să poată avea la un moment dat Împărăția lui David. Nu! El a înțeles Cine este.

La doisprezece ani, când Maria și Iosif s-au întors din drum să-L caute pentru că a rămas în urmă, Maria l-a spus: „*Eu și tatăl Tău Te-am căutat cu lacrimi*”, dar El i-a răspuns: „*De ce M-ați căutat? Nu știi că trebuia să fiu în lucrarea Tatălui Meu?*” Ce făcea El? Discuta Scripturile cu bătrânii. Aceea era lucrarea Tatălui; lucrarea Tatălui Său era Cuvântul, și El știa Cine este. Isus nu era motivat de frică, nu a fost votat prin realizările avute, nu a fost motivat de recompensă. Dar care era motivația Lui? Dragostea. Tatăl Îl iubea pe El și El Îl iubea pe Tatăl. Ce l-a adus descoperirea? Frică? Anxietate, teamă cu privire la viitor? Ce l-a adus descoperirea? Descoperirea a produs în El Dragostea pentru Tatăl și l-a făcut să Se predea pe Sine conducerii Tatălui.

În această zi, Dumnezeu a deschis Pecetea, a deschis Cartea Tainelor, astfel încât să ne putem vedea poziția în Hristos, iar aceasta ne-a înviat și ne-a așezat în locurile cerești în Hristos Isus, pentru că am fost în Cartea Vieții Mielului încă înainte de întemeierea lumii, și ne-a scris cu o Cerneală de neșters, Sângele Lui, care nu va fi îndepărtat niciodată. De ce ți-a arătat Dumnezeu aceasta? De ce ne-a arătat Dumnezeu toate aceste lucruri? Ca să nu fim motivați prin frică, prin litera Legii, printr-un sistem sau încercând să ajungem până la urmă destul de bine, ca să obținem ceva de la Dumnezeu.

Mireasa nu este îngrijorată să încerce să devină Mireasa; Ea este Mireasă pentru că El a ales-o să fie Mireasă, deci nu trebuie să câștige această poziție. Voi nu trebuie să încercați să deveniți Mireasa; Mireasa este Mireasă și descoperirea pe care ne-o dă Dumnezeu fiecăruia dintre noi personal, ne eliberează și ne duce în libertate. În

Hristos, nu trebuie să mă strecor, nu trebuie să-mi îndeplinesc obiectivele, nu trebuie să mă străduiesc să fac ceva, ci tot ce trebuie să fac este să iau această descoperire perfectă care ne-a fost dată astăzi. S-o privim cu fața descoperită, să devenim una cu ea și să ne schimbăm în imaginea pe care o vedem, din slavă în slavă.

De aceea, dacă nu se propovăduiește Taina, nu vom obține niciodată pe cineva la manifestare, deoarece manifestarea vine de la schimbarea în imaginea pe care o privim. Și dacă nici măcar nu vedem care este această mare Taină, care este Pecetea a șaptea, cum vom fi schimbați în noi? Vom fi schimbați în adepții înaintașilor. Vom fi schimbați în promotorii lui Maleahi 4 și promovez Maleahi 4. Înțelegeți ce spun? Noi vom fi schimbați.

Dar nu ne putem recunoaște poziția până când nu vom avea imaginea corectă a lui Dumnezeu; nu vom avea revelația corectă a lui Dumnezeu, care Se termină în zilele noastre, și nu putem intra niciodată în manifestarea acestei descoperiri până când nu este luat mai întâi vâlul. Iar Mesajul din această zi a venit să ia vâlul ca să nu-mi fie teamă că nu intru în Răpire. Eu trebuie să merg în Răpire pentru că numele meu era în Ultima Carte a Vieții. El a venit la mine și mi-a dezvăluit că nu face aceasta tuturor. Nu eu am venit la El, ci El a venit la mine. Nu eu am înțeles Taina, ci El mi-a deschis ochii s-o văd și mi-a dezvăluit-o printr-o descoperire personală. Sunt aici pentru că am fost Acolo, și voi fi Acolo pentru că am fost Acolo. Sper că înțelegeți aceasta. Nu pentru că am acționat corect, am scris sau am înțeles bine.

Foarte mulți oameni de la Masaj au fost manipulați în acest sens, deoarece au fost învățați că dacă nu cred acest drept nu pot fi Mireasă, sau dacă ești Mireasă și nu crezi așa sau nu vezi aceasta, ești doar o șarpantă (schelă de susținere). Nu! Dumnezeu este Cel care te motivează. Nu așa L-a învățat Dumnezeu pe Isus Hristos, nu așa Și-a crescut Dumnezeu Mireasa. Nici fratele Branham nu ne-a învățat niciodată așa. Desigur, el a spus că Mireasa va vedea acest lucru absolut. Dar ce face El? Ia toată robia și te arată așezat cu El în locurile cerești, iar când te vezi deja acolo, vine eliberarea fiilor lui Dumnezeu. Vedeți?

Cineva începe să predice așa, îți ia libertatea și te condiționează ca să fii Mireasă, dar Dumnezeu nu mi-a pus nicio cerință. Singura Lui cerință este credința, iar credința a venit prin har și este un dar. Nu am încercat să cred că nu am citit până când nu am crezut și am înțeles. Nu m-am dus la o grămadă de profesori diferiți,

dintr-un anumit motiv credeam și cu cât arătam mai mult cu atât am crezut mai mult. Și când m-am uitat din nou am crezut mai mult. M-am uitat din nou și cred din ce în ce mai mult și din ce în ce mai mult. Și știți ce s-a întâmplat? Pe măsură ce arătam mai mult și credem mai mult, am început să schimb mai multe. În timp ce Dumnezeu m-a scos dintr-o viață păcătoasă, lucrurile au început să cadă și pe măsură ce a început să mă ridice mai sus în descoperire, cu cât merg mai sus, cad mai multe lucruri. Nu pentru că trebuie să renunț la ele, nu pentru că dacă nu renunț la ele, nu voi fi mântuit, ci pe măsură ce mă ridică Dumnezeu, cu atât mă ridic mai sus și pot vedea mai departe. De aceea, descoperirea se bazează pe descoperire după descoperire, pentru că pe măsură ce mergi mai sus, dintr-o dată poți vedea lucruri pe care nu le poți vedea niciodată aici. Și dacă cineva încearcă să te definească pentru că nu ești aici sus și îți elimină filiația sau identitatea de Mireasă și partea din Taină, nu te vei ridica niciodată aici sus. Este imposibil pentru tine să te ridici aici. Tu poți veni aici doar dacă știi cine ești. Nu după slovă, ci după Duh.

Mulți oameni se prefac că cred învățături pe care nu le înțeleg și învață să repete fraze și să repete anumite fraze pe care nu le înțeleg, astfel încât să poată face parte din Mireasă. Dar nu aceasta a făcut Dumnezeu pentru noi. El a venit și a rupt Pecețile, ne-a arătat ce s-a întâmplat, ne arătat Planul tainic de dinainte de facerea lumii, până la ceruri noi și un pământ nou și am văzut că a spus că este frumos. Amin.

Apoi vine Pavel și spune că atunci când El a făcut-o, tu ai făcut-o (Amin), pentru că El a făcut-o pentru tine și nu poți fi pierdut, așa cum nu poate fi pierdut Dumnezeu. Dacă Îl ai pe Dumnezeu în tine, ai Viața Zoe, Viața veșnică, ce nu a început niciodată și nu se sfârșește niciodată și nu te poți separa niciodată de iubirea lui Dumnezeu, nu poți fi pierdut niciodată, nu poți fi diminuat niciodată, nu poți fi alungat. Când ți s-a propovăduit aceasta, ai spus: „Spune-mi mai multe, arată-mi mai multe, vreau să văd mai mult!” Noi privim cu fața descoperită ca într-o oglindă, în chip întunecos, dar când vine ceea ce este desăvârșit, ceea ce este în parte este eliminat, iar ceea ce avem astăzi prin harul lui Dumnezeu, este interpretarea perfectă a Cuvântului cu legitimare divină.

Vă încurajez să continuați să-L priviți și să continuați să fiți schimbați în imaginea pe care o priviți și o priviți și o priviți, până devii Cel pe care-L privești, până când cei doi devin una, ceea ce este Mesajul acestui ceas. Sper să înțelegeți pentru că nu pot s-o explic.

Să mai citim o Scriptură și vom încheia. Romani 8.29-30. Vreau să citim aceasta din nou, dar vreau să merg și mai departe.

„Căci, pe aceia pe care i-a cunoscut mai dinainte, i-a și hotărât mai dinainte să fie asemenea chipului Fiului Său, pentru ca El să fie Cel Întâi Născut dintre mai mulți frați.

Și pe aceia pe care i-a hotărât mai dinainte, i-a și chemat, și pe aceia pe care i-a chemat, i-a și socotit neprihăniți, iar pe aceia pe care i-a socotit neprihăniți, i-a și proslăvit.”

Vă întreb, încercați să fiți proslăviți, sau ați fost deja proslăviți? Ați fost proslăviți, ceea ce înseamnă că am terminat, prieteni. Este deja făcut.

Versetul 31: *„Deci ce vom zice noi în fața tuturor acestor lucruri? Dacă Dumnezeu este pentru noi, cine va fi împotriva noastră?*

El, care n-a cruțat nici chiar pe Fiul Său, ci L-a dat pentru noi toți, cum nu ne va da fără plată, împreună cu El, toate lucrurile?

Cine va ridica pără împotriva aleșilor lui Dumnezeu? Dumnezeu este Acela care-i socotește neprihăniți!

Cine-i va osândi? Hristos a murit! Ba mai mult, El a și înviat, stă la dreapta lui Dumnezeu și mijlocește pentru noi!

Cine ne va despărți pe noi de dragostea lui Hristos? Necazul sau strâmtorarea sau prigonirea sau foametea sau lipsa de îmbrăcăminte sau primejdia sau sabia?

După cum este scris: „Din pricina Ta suntem dați morții toată ziua; suntem socotiți ca niște oi de tăiat.”

Totuși în toate aceste lucruri noi suntem mai mult decât biruitori, prin Acela care ne-a iubit.

Căci sunt bine încredințat că nici moartea, nici viața, nici îngerii, nici stăpânirile, nici puterile, nici lucrurile de acum, nici cele viitoare,

nici înălțimea, nici adâncimea, nici o altă făptură nu vor fi în stare să ne despartă de dragostea lui Dumnezeu, care este în Isus Hristos, Domnul nostru.” (v.31-39).

Dacă ești sigur pe aceasta, poți să te odihnești; dacă ești sigur, ești liber de orice presiune; dacă ești sigur sub acest Dumnezeu, El a făcut totul pentru tine datorită dragostei Lui. Tu nu poți decât să-L dai dragostea înapoi. Aceasta este tot ce vrea Dumnezeu. Nu vrea nimic de la tine pentru că faptele tale sunt ca niște zdrențe murdare. El ți-a arătat marea Sa dragoste și tot ce vrea acum este cineva care să-L iubească înapoi. Și când Îl iubești înapoi, vei avea aceeași atitudine, aceeași predare, aceeași ascultare ca Isus Hristos. Când Și-a iubit Tatăl înapoi, Tatăl L-a iubit. El L-a iubit pe Tatăl înapoi. Hristos ne-a iubit și noi Îl iubim înapoi. Aceasta vrea El în această zi.

Să ne ridicăm cu toții în picioare. Laudă Domnului! Ce zi trăim, prieteni. Să continuăm să ne uităm la acea imagine, să privim în acea oglindă și să spunem: Dumnezeu să ne dezvăluie în continuare mai mult și mai mult, ca să vedem Cine este El și să fim schimbați mai mult, din slavă în slavă, prin ceea ce vedem. Să ne plecăm capetele.

Doamne Isuse, Îți mulțumim pentru această zi, și pentru privilegiul pe care ni l-ai dat să putem auzi aceste lucruri pe care mulți înțelepți și profeți din vremurile străvechi au tânjit să le vadă. Dar, Doamne, este privilegiul nostru să vedem această zi. Dumnezeule, sunt atât de mulți oameni care au trecut după ce și-au trăit porțiunea din Cuvânt cu fidelitate. Ei ne-au pregătit calea să venim, Doamne, așa că ne-ai arătat Planul Tău și ne-ai dezvăluit tainele, Te-ai declarat în noi și Te vedem, Doamne. Ai dezvăluit în fața noastră scopul pentru care Te-ai dezvăluit în fața noastră, astfel încât să Te putem privi și să fim transformați în imaginea pe care o vedem. Doamne, niciunul dintre noi nu putem face aceasta de la noi înșine, nu este niciunul care să fie suficient de bun, care poate birui trupul prin noi înșine, dar, Doamne, prin Duhul omorâm faptele trupului, și lăsăm ca Duhul Tău să trăiască în noi, Stăpâne.

Dacă printre noi este cineva care nu a primit Duhul Tău, mă rog, Doamne, să-și deschidă inima și să spună: „Doamne, vino la mine. Te primesc în plinătatea Cuvântului Tău. Vino și schimbă-mi viața, Doamne, deschide-mi ochii să pot vedea și adu la Viață acea Sămânță veșnică, Sămânța rânduită pentru Viață, ca să înceapă să trăiască și să stăpânească fiecare dintre aceste vase, până când nu vom mai fi noi, nu va mai fi viața pe care o trăim acum, ci va fi Viața lui Hristos trăind în noi. Doamne, Te iubim și Îți mulțumim pentru imaginea pe care ai pictat-o astăzi, pentru imaginea pe care ne-ai dat-o, pentru interpretarea curată și adevărată a Cuvântului prin care putem să Te vedem cum ești, și văzându-Te,

putem fi schimbați în imaginea Ta. Dumnezeule, știm că am fost rânduiți să fim confirmați ca imaginea Ta. Schimbă-ne, Doamne, ca să Te reflectăm. Fie ca inima noastră să se concentreze numai asupra Ta, și să dispară orice altceva, iar această Taină să devină totul pentru noi, această mare poveste de dragoste, această mare Taină ascunsă, poate deveni totul pentru noi, poate deveni Viața noastră și să fie ceea ce trăim și manifestăm în fața altora, pentru ca Dumnezeu să aibă slavă prin noi și să-Și termine scopul și lucrarea prin noi în această zi. Te rugăm aceasta în Numele lui Isus Hristos. Amin. Dumnezeu să vă binecuvânteze, prieteni. **Amin.**